Τὸ φύλλον 10 λεπτὰ | 24 Ἰανουαρίου 1916 | Ἀριθ. 14

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΠΑΛΕΤΤΟ

Ἡ Λουμπόβα Τσερνιχόβα εἰς τὸ «Καρναβάλι»

Μονόπρακτον ρομάνς μὲ μουσικὴν τοῦ Σοῦμαν.

Ἡ Δνὶς ΦΕΔΕΡΩΒΑ

Ἡ Δνὶς ΚΟΥΡΤΝΙΚ

Ἡ ΤΑΜΑΡΑ ΚΑΡΣΑΒΙΝΑ καὶ ὁ ΑΔΟΛΦΟΣ ΜΠΛΟΜ
οἱ δύο πρῶτοι χορευταὶ τοῦ μπαλέττου.

Η „ΚΥΡΙΑΚΗ“

Ἐκδιδομένη ὑπό τῶν Ἐκδοτικῶν Καταστημάτων τῆς «Ἀκροπόλεως».
Ἰδιοκτήτης: ΒΑ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ἐτησία διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχμαὶ 6.
» » » Ἐξωτερικὸν Φράγκα 10.

ΕΤΟΣ Α' 24 Ἰανουαρίου 1916 Ἀριθ. 14

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ

Ἕνας μικρὸς διαγωνισμός.

Ἰδοὺ ἕνας πρωτότυπος καὶ ἐνδιαφέρων διαγωνισμός, ποῦ σᾶς προτείναμεν. Ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται προσκαλοῦνται νὰ μας στείλουν ἀπὸ μίαν ἢ περισσοτέρας κὸρτ ποστάλ, ὄχι ξένας ὅμως ἢ καλλονάς, ἀλλὰ κάρτες, ποῦ νὰ παριστάνουν τοπεῖα ἀπὸ τὴν πατρίδα των, κοστούμια περίεργα, τύπους χωρικῶν ἢ τύπους λαοῦ, μιὰ ἀρχαία ἐκκλησία, ἕνα ἐρείπιον, κάτι ἀξιοπερίεργον. Αἱ καλλίτεραι θὰ δημοσιευθοῦν στὴν «Κυριακή» μὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀποστολέων. Στείλατε λοιπόν. Ἔχετε καιρὸν μέχρι τῆς 10ης Φεβρουαρίου.

***

Τὰ βραβεῖα.

Θὰ βραβευθοῦν δέκα κὰρτ ποστάλ. Εἰς τὸν πρῶτον θὰ δώσωμεν 200 ψήφους διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑποψηφίου, εἰς τὸν δεύτερον 150 εἰς τὸν τρίτον 100, εἰς τὸν τέταρτον, πέμπτον καὶ ἕκτον ἀνὰ 75 εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τέσσαρας ἀνὰ 50 ψήφους εἰς ἕκαστον. Τοὺς ψήφους αὐτοὺς μποροῦν νὰ τοὺς κρατήσουν διὰ λογαριασμόν των ἢ νὰ τοὺς διαθέσουν ὅπως θέλουν, ὅλους δηλ. δι' ἓν πρόσωπον ἢ καὶ νὰ τοὺς κατανείμουν εἰς διαφόρους ὑποψηφίους. Μὲ τὸν μικρὸν αὐτὸν διαγωνισμὸν οἱ μειοψηφοῦντες ἀποκτοῦν μιὰ πρώτης τάξεως εὐκαιρία διὰ νὰ ἀνέλθουν.

***

Ἀλλὰ γιατί ψήφους;

Ὅποιος σκεφθῇ λιγάκι θὰ ἰδῇ, ὅτι ἡ ἀπονομὴ ψήφων εἰς ἐκείνους ποῦ θα κάμουν τὴν καλλιτέραν ἐκλογὴν δὲν εἶνε καθόλου ἄδικος. Δοκιμάζομεν καὶ ἀνταμείβομεν τὸ καλλιτεχνικὸν γοῦστο τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ φυσικὰ ἕνας ὑποψήφιος γενικὸς ἀντιπρόσωπος, ὁ ὁποῖος καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους θὰ ξέρῃ να διαλέξῃ καὶ θὰ εὑρῇ τί εἶνε κατάλληλον γιὰ τὸ περιοδικόν μας θὰ πῇ ὅτι, ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν τοὐλάχιστον, γνωρίζει καλλίτερα τὸ περιοδικόν μας. Κι' αὐτὸ εἶνε κάτι τι. Ἀργότερα θὰ σᾶς προσφέρωμεν καὶ ἄλλους διαγωνισμούς. Ὁ παρὼν εἶνε βιαστικὸς—ἕνα ἐπεισόδιον τῆς ψηφοφορίας, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ τόσα καὶ τόσα ἐπεισόδια. Ὅσοι δὲν σπεύσουν νὰ δηλώσουν ὑποψηφιότητα θὰ μετανοιώσουν πολύ.

***

Δοκιμάσετε μόνον.

Τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Νέας Γενεᾶς» ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε. Τὸ εἴδατε; Τὸ ἐδιαβάσατε; Δὲν θέλομεν να σᾶς τὸ ρεκλαμάρωμεν. Δὲν θέλομεν νὰ σᾶς ποῦμε νὰ τρέξετε εἰς τὸ πρακτορεῖον καὶ νὰ τὸ ἀγοράσετε. Ὄχι. Σᾶς παρακαλοῦμεν μονάχα νὰ πᾶτε σ' ἕνα κιόσκι ἢ πρακτορεῖον ἐφημερίδων καὶ νὰ κυττάξετε τὴν ὕλην. Νὰ προσέξετε καλὰ τί περιέχει. Τότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ τὸ ἀγοράσετε καὶ θὰ τὸ συστήσετε καὶ εἰς τοὺς φίλους σας.

***

Σελὶς διὰ τοὺς μαθητάς.

Ἡ «Νέα Γενεὰ» σιγὰ σιγὰ θὰ καθιερώσῃ ὁλόκληρον σελίδα ἀφιερωμένην εἰς τὰ σχολεῖα. Ὅλη ἡ σχολικὴ κίνησις τῆς Ἑλλάδος θὰ κατροπτρίζεται. Οἱ κ. κ. μαθηταὶ ἃς στείλουν εἰς τὴν «Νέαν Γενεάν» μιὰ μικρὴ περιγραφή, κάτι σχετικὸν μὲ τὸ σχολεῖόν των, ποῦ νὰ εἶνε καὶ ἐνδιαφέρον. Θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν.

***

Κύριοι Πρόσκοποι. Ἰδοὺ τὸ περιοδικόν σας.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν προσκοπικῶν ὁμάδων πρέπει νὰ στέλλουν ἀνταποκρίσεις εἰς τὴν «Νέαν Γενεάν» τακτικά. Ἡ «Νέα Γενεὰ» εἶνε τὸ περιοδικόν σας. Ὅπως ἡ γυμναστικὴ σᾶς τονώνει τὰ νεῦρα ἔτσι καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς «Νέας Γενεᾶς» θὰ σᾶς τονώσουν τὴν ψυχήν. Γράψετέ μας διὰ τὴν ὁμάδα σας. Εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα βλέπετε τοὺς τρεῖς ἀρχηγοὺς ὁμάδων φοὺτ μπῶλλ στὴν Ἀγγλία.

Ἡ «Νέα Γενεὰ» περιμένει νὰ δημοσιεύσῃ καὶ τὰς φωτογραφίας ἑλληνοπαίδων ἀρχιπροσκόπων. Στείλατέ τας λοιπόν.

***

Εἰς τὰς καταχωρίσεις.

Ἐξακολουθοῦν πολλοὶ ἀναγνῶσται μας νὰ μᾶς γράφουν, ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκθέσουν ὑποψηφιότητα γενικοῦ ἀντιπροσώπου καὶ μᾶς παρακαλοῦν νὰ τὸ δηλώσωμεν εἰς τὸ κοινόν. Τοὺς ὑπενθυμίζομεν, γενικῶς εἰς ὅλους, ὅτι ὅ,τι δήποτε δημοσιεύεται εἰς τὰς καταχωρίσεις πληρώνεται πρὸς τρία λεπτὰ τὴν λέξιν. Ἄλλοι μᾶς ἐρωτοῦν ἐὰν τοὺς θέλομεν διὰ γενικοὺς ἀντιπροσώπους. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐχορηγήθη εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, θὰ ἐκλεγοῦν δὲ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι συγκεντρώσουν τοὺς περισσοτέρους ψήφους. Ἡ ψηφοφορία θὰ λήξῃ ὅταν ἡ «Κυριακή» πεισθῇ ὅτι ὁ συγκεντρωθεὶς ἀριθμὸς τῶν ψήφων τοῦ πλειοψηφίσαντος ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ νομοῦ του.

***

Τὸ ἑπόμενον τεῦχος.

Τὸ 15ον τεῦχος τῆς «Κυριακῆς» θὰ εἶνε πανηγυρικόν. Σᾶς συνιστῶμεν διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ παραγγείλετε τὸν ἀριθμὸν τῶν φύλλων ποῦ θέλετε πρὶν ἐξαντληθῇ τὸ φύλλον. Διότι θὰ ἐξαντληθῇ. Σᾶς τὸ λέγομεν ἀπὸ τώρα.

***

Γιὰ ποιὸ λόγο γίνεται;

Ἐξακολουθοῦν μερικοὶ ἀναγνῶσται νὰ στέλλουν πράγματα γνωστά, ποῦ ἀντιγράφουν ἀπὸ ἄλλα περιοδικὰ ἢ ἡμερολόγια ἢ ἐφημερίδας. Αὐτὸ εἶνε πολὺ ἄδικον ὄχι τόσον γιὰ μᾶς ὅσον διὰ τοὺς κυρίους αὐτούς, τῶν ὁποίων ἡ φιλοδοξία εἶνε βέβαια ἐντελῶς ἀνεξήγητος. Ἀδικοῦν πολὺ τοὺς ἑαυτούς των. Καὶ ἐὰν κατώρθωναν νὰ μᾶς γελάσουν καὶ ἔτσι νὰ δημοσιεύσωμεν κάτι τι ξένο μὲ τὴν ὑπογραφή τους φαρδιὰ πλατυὰ ἀπὸ κάτω, γιατί μπορεῖ κανεὶς φυσικὰ νἀπατηθῇ καὶ νὰ μὴ ξέρῃ ἢ νὰ μὴ θυμᾶται κάτι ποῦ ἐδημοσιεύθη, πρὸς ποῖον θὰ ἀπευθυνθοῦν τὰ χαμόγελα τῶν ἄλλων ἀναγνωστῶν ποῦ θ' ἀνακαλύψουν τὴν ἀντιγραφήν; Εἶνε τόσο μικροπρεπὴς ἡ φιλοδοξία αὐτὴ ποῦ μᾶς φαίνεται ἀνεξήγητος. Εἰς τοὺς ἀντιγραφεῖς αὐτοὺς ἡ «Κυριακή» δὲν θὰ ἀπαντᾷ.

***

Ὄχι προσωπικά

Λέγοντες ὅτι δημοσιεύομεν εἰς τὰς καταχωρίσεις ὅ,τι δὲν ἐγκρίνεται, ἐὰν πληρωθῇ πρὸς 3 λεπτὰ τὴν λέξιν, δὲν ἐννοοῦμεν βέβαια καὶ ὅ,τιδήποτε. Προσωπικὰ ἢ δημοσιεύσεις ποῦ θίγουν ἔστω καὶ πόρρωθεν οἱονδήποτε ἡ «Κυριακή» θὰ τὰ ἀπορρίπτει χωρὶς συζήτησιν. Ἐὰν ὑπάρχουν ἄλλα περιοδικὰ ποῦ τὰ δέχονται τὸ ἰδικόν μας περιοδικόν, καθαρῶς οἰκογενειακὸν περιοδικόν, διαφέρει καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ζήτημα ἀπὸ τὰ ἄλλα.

***

Ὁ κ. Δ. Μαστρογιάννης

Σήμερον δημοσιεύομεν δύο ἀπὸ τὰ πολλὰ ἔργα τοῦ ἐν Ρώμῃ διαμένοντος ἕλληνος γλύπτου κ. Δ. Μαστρογιάννη, τὰ ἐκτεθέντα εἰς τὸ Σαλὸν τοῦ Παρισιοῦ καὶ τὰ ὁποῖα ἔκαμον ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν διὰ τὴν χάριν τῆς ἐκτελέσεως καὶ τὴν δροσερότητα τῆς εμπνεύσεως.

***

Τὰ τραγούδια τοῦ Σβέντζου.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζουν εἰς τὴν «Κυριακήν» τὰ τραγούδια τοῦ Σβέντζου, τὰ ὁποῖα θἄχετε τακτικὰ κάθε ἑβδομάδα. Προστίθεται εἰς τὸ περιοδικόν μας καὶ νέος τακτικὸς συνεργάτης, ὁ ὁποῖος κάθε ἑβδομάδα θὰ σᾶς διασκεδάζῃ μὲ τοὺς νοστίμους, καλοαρτυμένους καὶ γεματους σπίρτο στίχους ἢ πεζά του.

Ὁ Ἀρχισυντάκτης

ΕΞ ΨΗΦΟΙ

Εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος τῆς «ΚΥΡΙΑΚΗΣ» ἕκαστον ψηφοδέλτιον θὰ ἰσχύῃ δι'

ΕΞ ΨΗΦΟΥΣ

ΤΡΕΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
(Νεωτέρα φιλολογία)

Ο ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΤΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΕΡΑΚΛΗ

Ὁ Ἀλέκος Φιτύλης κατέβαινε τὴν ὁδὸν Σταδίου μὲ τὸ σιγαρέττο του στὸ στόμα καὶ παρετήρησε ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, ὅτι ὅλα τὰ κορίτσια τὸν κυτοῦσαν μ' ἐξαιρετικὴ προσοχή, ἡ περισσότερες μάλιστα κρυφογελοῦσαν. Ἐπειδὴ ὅσο προχωροῦσε τόσο περισσότερο προσείλυκυε τὴν γενικὴ περιέργειαν, ἐπέσπευσε τὸ βῆμα καὶ μπῆκε μέσα σ' ενα ζαχαροπλαστεῖο, ὅπου κάθονταν τρεῖς φίλοι του. Μόλις τὸν εἶδαν ἀμέσως σηκώθηκαν καὶ οἱ τρεῖς μ' ἔκπληξι καὶ τοῦ κάνουν.

— Πῶς εἶσ' ἔτσι;

— Τί; ἐρώτησε τρομασμένος ὁ νέος.

— Τὸ πρόσωπό σου εἶν' ἀλλοιώτικο, ἀγνώριστο. Τὸ εἶδες σήμερα στὸν καθρέφτη;

Τὴν ἴδια στιγμὴ καὶ οἱ ἄλλοι θαμῶνες τοῦ ζαχαροπλαστείου γύρισαν καὶ τὸν κυττοῦσαν κρυφοκουβεντιάζοντας μὲ τέτοιον τρόπο, ποῦ ὁ Ἀλέκος σηκώθηκε, βγῆκε ἔξω καὶ ἔτρεξε γρήγορα στὸ δωμάτιό του. Καθὼς πήγαινε προσπαθοῦσε νὰ θυμηθῇ τὶ ἐντύπωσι τοῦ ἔκαμε ὁ ἑαυτός του μέσα στὸν καθρέφτη τὸ πρωΐ, ἀλλὰ δὲ θυμοῦνταν νὰ παρετήρησε τίποτε ἐξαιρετικόν. Δὲ θυμοῦνταν οὔτε νὰ κύτταξε στὸν καθρέφτη ἢ νὰ πρόσεξε τοὐλάχιστον. Συνηθίζει κανεὶς τόσο πολὺ τὸ πρόσωπό του, ποῦ πεύει νὰ τὸ βλέπῃ.

Ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό του βιαστικὸς μπῆκε μέσα, ἔτρεξε μπρὸς στὸ μεγάλο καθρέφτη τοῦ τοίχου καὶ μόλις κύτταξε μέσα ἔγινε πανὶ ἀπὸ τὸ φόβο του. Δὲν ἔβλεπε μέσα τὸν ἦσκιο του. Ὥρμησε κάτου καὶ φώναξε τὴ σπιτονοικοκυρά του.

— Σᾶς παρακαλῶ, τῆς λέει τρομαγμένος, ἀφῆστέ με νὰ κυτταχθῶ στὸν καθρέπτη σας γιατὶ θὰ μοῦρθῃ τρέλλα.

Ἡ σπιτονοικοκυρὰ του παρεμέρισε χωρὶς ν' ἀποκριθῇ τίποτε μὲ τὸ στόμα της διάπλατο, τέτοιαν ἐντύπωσι τῆς ἔκανε τὸ πρόσωπο τοῦ νέου.

Οὔτε καὶ σὲ κεῖνον τὸν καθρέφτη κατώρθωσε ὁ Ἀλέκος Φιτύλης νὰ ἰδῇ τὸν ἑαυτό του, οὔτε σὲ κανένα ἄλλο καθρέφτη. Ἀνέβηκε πίσω στὸ δωμάτιό του καὶ κάθησε σ' ενα κάθισμα ἐξηντλημένος. Τὶ νὰ κάμῃ τώρα; Τὸ πρόσωπό του ἔκανε τὸν κόσμο νὰ ξαφνίζεται καὶ δὲν μποροῦσε νὰ ἰδῇ τὸ πρόσωπό του. Κατέβηκε γρήγωρα κάτω, μπῆκε σ' ἕνα αμάξι καὶ πῆγε στ' γιατρό. Ὁ ἐπιστήμων τοῦ ἔδωσε μιὰ ἐξήγησι, τὴν ὁποίαν δὲ κατάλαβε.

— Ὁ ἦσκιός σας εἶνε κάτι, τοῦ λέγει, ὄχι ἐντελῶς ἕνα μὲ σᾶς. Ὑπάρχουν μύρια παραδείγματα κατὰ τὰ ὁποῖα χάνει κανεὶς τὸν ἑαυτό του καὶ δὲν τὸν βλέπει πλέον εἴτε προσωρινῶς εἴτε γιὰ πάντα. Εἶναι μία περίπτωσις ἐγκεφαλικῆς διαταράξεως. Ὡρισμέναι αἰτίαι ἔχουν τέτοια ἐπίδρασι εἰς τὸν ἐγκέφαλον ὥστε ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ τὴν εἰκόνα ποῦ μεταβιβάζει τὸ ὀπτικὸν νεῦρον. Ἡ εἰκὼν ὑπάρχει. Πρέπει νὰ βροῦμε ποιὰ ἀφορμὴ ἐπέδρασε στὴν ὅρασί σας ὥστε ἰδιαιτέρως προκειμένου περὶ τοῦ ἑαυτοῦ σας νὰ εἶναι ἐντελῶς ἄχρηστος. Τί ἔργον κάνετε;

— Εἶμαι συγγραφεύς, ἀπεκρίθη ὁ νέος.

—Καὶ τί γράφετε;

— Κριτικὰς ἰδίως.

—Εἰς αὐτὰ ποῦ ἐγράφατε ἐσυλλογίσθητε ποτὲ τὸν ἑαυτόν σας;

— Δὲν θυμοῦμαι ποτέ, ἀπεκρίθη ὁ νέος.

—Λοιπόν. Παύσετε γιὰ λίγον καιρὸ νὰ γράφετε κριτικὰς καὶ ἐπιδοθῆτε εἰς διάφορον ἐργασίαν.

***

Ὁ νέος πῆγε σπίτι του χωρὶς πολλὲς ἐλπίδες. Μόλις κυττοῦσε μέσα στὸν καθρέπτη ἦταν ἀπαρηγόρητος. Γεμάτος συγκίνησι καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια ἐψιθύριζε.

— Θεέ μου. Δὲν θὰ ξαναϊδῶ λοιπὸν τὸν ἑαυτό μου; Τὸ κεφάλι μου θὰ μοῦ μείνῃ ἄγνωστο πλέον;

Ἔπαυσε νὰ γράφῃ κριτικὰς καὶ βρῆκε ἄλλην ἐργασία. Ἔγινε ἐμποροϋπάλληλος Περνοῦσαν ἡμέρες κι' ὡστόσο δὲν ἔβλεπε καμμιὰ βελτίωσι στὴν ἀσθένειά του. Λίγο-λίγο ὅμως ἔπαυσε νὰ ἐκπλήσσῃ τὸν κόσμο. Δὲν κρυφογελοῦσαν οἱ διαβάτες καθὼς τὸν ἔβλεπαν. Τουλάχιστον αὐτὸ τὸν παρηγοροῦσε.

Ὕστερ' ἀπ' ἔξη μῆνες κάθονταν μιὰ μέρα στὴ λιακάδα μαζὶ μ' ἕνα φίλο του καὶ κουβέντιαζαν.

— Εἶσ' εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ νέο σου ἐπάγγελμα;

— Ὤ, πολύ, κάνει ὁ Ἀλέκος Τώρα αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου ὑγιειέστερο, εἰλικρινέστερο. Ἡ συνείδησίς μου εἶνε ἀναπαυμένη. Πάρε σιγάρο...

Καθὼς ἔβγαλε τὴ σιγαροθήκη ἀπὸ τὴν τσέπη του— μιὰ ἀσημένια σιγαροθήκη ποῦ τοῦ εἶχαν χαρίσει ἐδῶ καιχρόνια μιὰ πρωτοχρονιὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του— εἶδε ἕναν ἦσκιο νὰ πέσῃ μέσα. Τὴν ἐπλησίασε μπρὸς στὸ πρόσωπό του, κύτταξε μέσα καὶ ἀμέσως πετάχτηκε ἀπὸ τὴ θέσι του πηδῶντας ἀπὸ τὴ χαρά του καὶ τὄβαλε γιὰ τὸ δωμάτιό του. Εἶχε ἰδεῖ τὸ πρόσωπό του μέσα. Ὕστερ' ἀπὸ τόσους μῆνες.

Ἀνέβηκε γρήγωρα τὴ σκάλα τοῦ σπιτιοῦ εἰς τὸ ὁποῖον κάθονταν, μπῆκε ὁρμητικὰ μέσα στὸ δωμάτιο κι' ἔσπευσε μπρὸς στὸ μεγάλο καθρέπτη τοῦ τοίχου. Μέσα στὸ βάθος τοῦ γυαλιοῦ εἶδε καθαρὰ ρόδινο, γερό, καλλίτερα ἀπὸ ποτὲ τὸν ἑαυτό του. Σήκωσε τὰ χέρια του μ' ἐνθουσιασμὸ φώναζε, γελοῦσε —γελοῦσε καὶ ὁ μέσα ἦσκιος.

Ἄ, ποτὲ δὲν ἐφανταζότανε πῶς σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ἐκαλλιτέρευε τόσο πολύ. Εἶχε ποτὲ τέτοιο χρῶμα;

— Ἄ, λέει στὸν ἑαυτό του, δὲν θὰ ξαναγράψω πιὰ οὔτε κριτικές, οὔτε τίποτε. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι ἑαυτέ μου. Μὴ φύγῃς ποτὲ ἀπὸ κοντά μου.

Καὶ καθὼς ἔλεγεν αὐτὰ ἐνόμισε πῶς ὁ ἦσκιος του ἔγινε πιὸ καλός, πῶς χαμογελοῦσε περισσότερο, ἐφαίνονταν πιὸ εὐτυχισμένος...

Τὸ βράδυ παρέθεσε γεῦμα εἰς τοὺς φίλους του, γιὰ νὰ γιορτάσῃ τὴν θεραπεία του, καὶ κάθε τόσο κυττόνατας τὸ κεφάλι του μέσα στὰ μπουκάλια, στὰ ποτήρια, στὴ σιγαροθήκη του παντοῦ τέλος, ἐψιθύριζε σὰν παλαβός.

— Βρῆκα τὸν ἑαυτό μου!

ΠΟΣΟΝ ΑΞΙΖΕΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ

Ἐν ἀμερικανικὸν γυναικεῖον περιοδικὸν ἐδημοσίευσε τιμολόγιον τῶν γυναικῶν παρὰ τοῖς διαφόροις ἀγρίοις λαοῖς. Καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν ἔχει ἡ γυνὴ παρὰ τοῖς Κάφροις. Ἐκεῖ διὰ μίαν γυναῖκα δίδουν δέκα βόας. Εἰς τὴν Καμσιατίκαν πληρώνουν εὐθηνότερα. μόνον ὀλίγας ἐλάφους. Παρὰ τοῖς Ταττάροις τοῦ Τουρκεστὰν ἡ τιμὴ τῆς γυναικὸς εἶνε τόσον βάρος βουτύρου, ὅσον εἶνε τὸ βάρος τῆς γυναικός. Εἰς τὴν Οὐγάνδαν ἡ γυνὴ τιμᾶται πολὺ εὐθηνά. Δύνασαι νὰ λάβῃς τὴν καλλιτέραν ἀντὶ κυτίου πυρείων.

Αἴγιον. Βασίλειος Σ. Κουβέλης

ΙΑΠΩΝΕΣ ΙΑΤΡΟΙ

Οἱ Ἰάπωνες ἰατροὶ οὐδέποτε ἀναμένουν πληρωμὴν ἀπὸ πτωχὸν πελάτην των.

«Εἶνε ληστὴς ἐκεῖνος, λέγει ἰαπωνικὴ παροιμία, ὅστις πωλεῖ εις τὸν πτωχὸν τὰς ἐκδουλεύσεις του ἀντὶ χρήματος.»

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν τὰ φαρμακεῖα εἶνε σπάνια. Οἱ ἰατροὶ φέρουσι πάντοτε μεθ' ἑαυτῶν ὅλα τὰ χρειώδη. Ὁ καθεὶς πληρώνει τὸν ἀσθενῆ ἀναλόγως τῆς θέσεώς του.

Τὸ νὰ γελάσῃς τὸν ἰατρὸν θεωρεῖται ἁμάρτημα, ὡς νὰ ἐγέλασες ἱερέα.

Αἴγιον. Βασίλειος Σ. Κουβέλης

ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ σκυλάκι σαλονιοῦ ὑπὸ γηραιᾶς κυρίας ἡλικίας ἑνὸς ἔτους μὲ φουντωτὴ οὐρά.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ μία ὀκᾶ ζάχαρις. Ἀπευθυντέον ὁπουδήποτε εἰς οἱονδήποτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κλίνη ὑπὸ γηραιᾶς κυρίας μὲ νέα ἐλατήρια.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δωμάτιον διὰ σοβαρὰν κυρίαν ἠλεκτροφώτιστον καὶ ἀθόρυβον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κλητὴρ ὅπως ἐργάζεται τὴν νύκτα καὶ πληρώνεται μὲ τὴν ἡμέρα.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ χρήματα. Ἀπευθυντέον Κεντρικὸν Ταμεῖον.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πεπειραμένοι μυθιστοριογράφοι πρὸς συγγραφὴν τῶν ἐπισήμων ἀνακοινωθέντων. Ἀπευθυντέον ξένας πρεσβείας.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ καρφίτσα ὑπὸ νεαρᾶς κυρίας ἀσημάντου ἀξίας, ἀλλ' ἡ ὁποία εἶνε πολύτιμος εἰς τὸν κάτοχον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ σάλλα ὑπὸ δεσποινίδος χωρὶς ροῦχα.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ πεθερὰ ἡλικίας ἑξήκοντα ἐτῶν. Ὁ εὑρὼν παρακαλεῖται νὰ μὴ τὴν φέρῃ καὶ ἀμοιφθήσεται.

Ὁ Πετεινὸς

ΑΓΓΛΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΓΟΡΔΙΟΣ ΔΕΣΜΟΣ

Ὑπὸ ΡΙΧΑΡΔ ΟΥ ΝΤΑΡΚ

— Εἶνε καιρὸς πλέον, μοῦ κάνει ἡ σύζυγός μου στὸ πρόγευμα, νὰ πανδρευθῇ ὁ Ἀρθοῦρος.

Ἔγινα σκεπτικὸς καθὼς ὁ νοῦς μου πῆγε στὸν παληό μου φίλο τὸν Ἀρθοῦρο, ποῦ ἐπὶ σαράντα ὁλόκληρα ἔτη κατόρθωσε νὰ μὴ παραδώσῃ τὰ ὅπλα, ἀλλὰ νὰ κρατῇ ψηλὰ τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας κυματίζουσαν ὑπὲρ τὴν ζωήν του καὶ μοῦ πόνεσεν ἡ καρδιά.

— Τί δὲν συμφωνεῖς μαζύ μου;

— Ἀγαπητή μου, ἀνεφώνησα μὲ γλυκὺ ὕφος. Δὲν ἤξερα ἄλλωστε τί ἄλλο νὰ πῶ. Ἡ ἐρώτησίς της ἦταν ὅλως περιττή. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ νομίμως ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα νὰ μὲ ἀποκαλῇ ἰδικόν της μήπως ἔκανα τίποτ' ἄλλο; Ἠσθανόμην ὅτι ἡ σύζυγός μου εἶχε δίκαιο. Ὁ Ἀρθοῦρος ὤφειλε νὰ πανδρευθῇ χωρὶς ἄλλο. Δὲν ὑπάρχει μεγαλειτέρα εὐτυχία ἀπὸ τὸν συζυγικὸν βίον. Ἄλλωστε, εἶνε ἀναμφιβόλως ἄδικο ἕνας ἄνθρωπος νὰ ξοδιάζῃ μόνος χρήματα εἰς αὐτοκίνητα, κοῦρσες, διασκεδάσεις, δεῖπνα στὸ Κλὸμπ του καὶ τὰ παρόμοια ἐνῷ δεύτερο πρόσωπο ἀγαπημένο μπορεῖ ν' ἀφιερώσῃ τὰ χρήματα αὐτὰ εἰς καπέλλα, φτερά, μποά, παραμάνες, γιατρούς, δασκάλους καὶ φάρμακα. Μ' ὅλ' αὐτὰ ἐν τούτοις, δὲν ξέρω γιατί, μοὔμενε στὸ βάθος τῆς καρδιᾶς μου μιὰ λύπη γιὰ τὸ φίλο μου Ἀρθοῦρο.

— Καὶ πότε θὰ γίνῃ αὐτό; ἠρώτησα μὲ στεναγμό.

— Ποιό;

— Ὁ γάμος καλέ.

— Μὰ πρέπει πρῶτα νὰ βρεθῇ ἡ σύζυγος.

— Ἄ, ναὶ φυσικά, ἀπεκρίθην. Ἐξέχασα τὰ προαπαιτούμενα. Καὶ ποιὰ εἶνε;

— Ἐσυλλογίσθηκα τὴν Βιργινίαν Μπρούξ.

Ὁμολογῶ, ὅτι ἀνατρίχιασα. Τὸ νὰ πανδρευθῇ ὁ φίλος μου τὸ καταλάβαινα, ἀλλὰ τέλος πάντων νὰ θυσιασθῇ σ' ἕνα τέτοιο βωμὸ ἦταν κάτι, ποῦ δὲν τὸ χωροῦσε ὁ νοῦς μου. Ποτὲ δὲν εἶχα συναντήσει ἢ γνωρίσει τὴν Βιργινίαν Μπρούξ, μιὰ παλαιὰ συμμαθήτρια τῆς γυναίκας μου, ἀλλά, ὅπως ὁ λοιπὸς κόσμος, τὴν ἤξερα ἐκ φήμης.

Ἦτο κάτι περισσότερον ἀπὸ ἕνα κορίτσι, ἦταν φαινόμενον, ἦταν περιώνυμον ὑποκείμενον, σπάνιος τύπος. Μὴ ἀρκεσθεῖσα νὰ πάρῃ δύο φορὰς τὸ ρεκὸρ στὸ γκόλφ, ἀντεπροσώπευσε τὴν πατρίδα της εἰς πολλὰ διεθνῆ ἀγωνίσματα, δὲν τὴν ἔφθανε κανεὶς στὸ λόουν τέννις καὶ μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους εἶχεν ἐπιχειρήσῃ νὰ περάσῃ τὴν Μάγχην κολυμβῶντας. Εἶχε προσεγγίσει στὸ Καλαὶ τέσσαρα μίλια.

— Ξέρω κι' ἐγώ, ἀπεκρίθην. Ὅ,τι πρέπει νὰ γίνῃ, θὰ γίνῃ, ἀλλά, ξέρεις ὁ Ἀρθοῦρος δὲν εἶνε εἰμὴ ἕνας κοινὸς ἄνθρωπος. Νομίζεις πῶς θὰ γύριζεν αὐτὴ νὰ τὸν κυττάξῃ;

— Νὰ γυρίσῃ νὰ τὸν κυττάξῃ; Καλὲ κάθε κορίτσι μὲ μυαλὸ θὰ πηδοῦσε στὸν Ἀρθοῦρο. Εἶνε τόσο πλούσιος.

Ἐφαντάσθην τὴν εἰκόνα τῆς Βιργινίας πηδούσης πρὸς τὸν Ἀρθοῦρον καὶ τὸν Ἀρθοῦρον πηδῶντα συντετριμμένον σὲ μιὰ γωνία κι' ἔγινα περίλυπος.

— Καὶ τί εἴδους διαβήματα θὰ κάμῃς; ἠρώτησα.

— Δὲν ἀπεφάσισα ἀκόμα. Ἡ Βιργινία ἔρχεται σὲ λίγες μέρες νὰ περάσῃ στὴν οἰκογένεια Πράττ ἕνα μῆνα. Ἔτσι δὲ θὰ δυσκολευθῶ, ὑποθέτω, νὰ τὰ καταφέρω.

Μετὰ τὸ πρόγευμα ἡ διάθεσίς μου ἐχάθη καὶ ἡ πίκρα μου διὰ τὸν παλαιὸν καὶ καλόν μου φίλον ἔγινε βαθύτερη. Ἡ πιὸ ἀγαθόκαρδη γυναίκα, ἡ σύζυγός μου, βρίσκει τὴν μεγαλειτέραν εὐτυχίαν εἰς τὸ νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἄλλων, ἀναδειχθεῖσα μοναδικὴ ὡς προξενήτρια.

Ὅσο περισσότερο ἐσυλλογιζόμουν τὰ πράγματα τόσο εὕρισκα, ὅτι ὁ φίλος μου Ἀρθοῦρος ἦταν χαμένος. Γιὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ σπεύσω σπίτι του καὶ τὸν προειδοποιήσω. Ἔτσι ποῦ ἦρθαν τὰ πράγματα, καμμιὰ ἀνθρωπίνη δύναμις δὲν ἐφαίνονταν πῶς θἄταν ἱκανὴ νὰ τὸν σώσῃ, ὅπως δήποτε ὅμως ἐγὼ θἄχα ἀναπαυμένη τὴ συνείδησί μου, ὅτι ἔκαμα τὸ καθῆκόν μου.

— Φαίνεσαι πολὺ σοβαρὸς σήμερα, φίλε μου, μοῦ κάνει μόλις μὲ εἶδε. Κάθονταν μέσα στὸ δωμάτιό του μὲ μιὰ ἐφημερίδα μπροστά του καπνίζοντας τὴν πίπα του.

— Ἀρθοῦρε, ἄρχισα, αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτό σου καλά, δυνατὸ σήμερα;

— Σὰν ἐλέφαντα, μοῦ ἀπεκρίθη μὲ φαιδρότητα.

— Τότε ἑτοιμάσου γιὰ ν' ἀκούσῃς πολὺ θλιβερὰ μαντάτα.

— Τί τρέχει;

— Ἡ Αἰμιλία πῆρε τὴν ἀπόφασι, ὅτι πρέπει νὰ παντρευθῇς.

— Ἀστειεύεσαι.

— Μακάρι νἆταν ἀστεῖο. Φοβοῦμαι, φίλε μου, ὅτι ἡ γυναῖκά μου δὲν ἀστεύεται. Τὴν ξέρω κάπως.

Ὁ Ἀρθοῦρος γνώριζε τὴ σύζυγό μου καὶ γιὰ τοῦτο στὰ τελευταῖά μου λόγια μιὰ χλωμάδα ξαφνικὴ φάνηκε στὸ πρόσωπό του. Ἐπὶ ὁλόκληρον λεπτὸν τῆς ὥρας δὲν ὡμίλησε, ἔπειτα δὲ μ' ἐρώτησε.

— Καὶ τί μπορῶ νὰ κάμω;

— Τίποτε, ἀπεκρίθην σὰ βλάκας.

Ὁ φίλος μου ἔβγαλε τὸ μαντῆλι του καὶ μὲ τρεμάμενο χέρι σπόγγισε τὸ μέτωπό του.

— Καὶ ποιὰ εἶνε; ἐψιθύρισεν.

— Ἡ Βιργινία Μπρούξ.

Μόλις ἐπρόφερα τὸ ὄνομα, ὁ Ἀρθοῦρος ἐξέβαλε βαθὺν στεναγμόν, ἡ πίπα τοὔπεσε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἔγυρε ἀναίσθητος στὸ κάθισμά του. Ἐσήμανε τὸ κουδοῦνι ἀμέσως, ἔτρεξε ἡ σπιτονοικοκυρὰ πάνω, ἔφερε νερὸ καὶ κατορθώσαμε νὰ τὸν συνεφέρουμε. Ἦταν πολὺ καταβεβλημένος, ἀλλὰ δὲν μὲ ἄφησε νὰ μηνύσω τοῦ γιατροῦ.

— Θὰ μοῦ περάσῃ γρήγορα, κάνει μὲ σβυσμένη φωνή. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ ποῦ μοῦ ἀνήγγειλες τὴ δυσάρεστη εἴδησι, ἀλλὰ ξέρεις, ἦταν τόσο αἰφνίδιο.

— Προσπάθησε νὰ μὴ τὸ συλλογίζεσαι, τοῦ εἶπα.

Ἕνα πικρὸ χαμόγελο πέρασε ἀπὸ τὸ πρόσωπό του.

— Ναί, ἔτσι λένε πάντα εἰς τοὺς καταδίκους πρὸ τῆς ἐκτελέσεως, μοῦ κάνει. Ὤ, δὲν μπορῶ νὰ μὴ τὸ συλλογίζομαι.

Κι' ἐπρόσθεσε ἔπειτα μὲ ἀργή, ἀλλὰ σταθερὰ φωνή.

— Σοῦ ὑπόσχομαι ὅμως ὅτι ἡ Βιργινία Μπρούξ δὲ θὰ μὲ πιάσῃ στὰ χέρια της ζωντανό.

Ὕστε' ἀπὸ λίγες ἡμέρες συνήντησα τὴν μὶς Βιργινία Μπρούξ σὲ μιὰ παρτίδα τέννυς. Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ σᾶς τὴν περιγράψω. Ἦταν πᾶν ὅ,τι ἡ φαντασία μου εἶχε πλάσει γι' αὐτὴν καὶ ἀκόμα κάτι περισσότερο, ποῦ ὑπερέβαινε κάθε φαντασίαν.

Ἀπὸ τὴ συνομιλία μας κατάλαβε πῶς ἂν ὑπῆρχε γυναῖκα ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ πάρῃ ὁ φίλος μου ἦταν αὐτή. Γύρισα σπίτι μου περισσότερον πικραμένος ἢ πρωτύτερα.

Πάνω στὸ τραπεζάκι τοῦ διαδρόμου ἕνα γράμμα μὲ περίμενε γραμμένο ἀπὸ τὸν Ἀρθοῦρον. Γνωρίζονταν μὲ τὴν σύζυγόν μου, μοῦ ἔλεγε, ὅσο καλὰ τὴν ἤξερα καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἔβλεπε καθαρά, ὅτι μόνον δύο δρόμοι σωτηρίας τοῦ ἔμενον γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὴν Βιργινίαν Μπρούξ. Ὁ εἷς ἦταν νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε, ἔγραφε, νὰ τὸ κάμῃ, ἐπειδὴ δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπεν ἡ ἡλικία του. Ἔτσι ἠκολούθησε τὸν δεύτερον δρόμον—κι' ἔκοψε τὸν γόρδιον δεσμόν. Ἐπαντρεύθηκε τὴν σπιτονοικοκυρά του ἐσπευσμένως. Θἄλειπαν ἀπὸ τὸ Λονδῖνον περίπου ἕξ ἑβδομάδας.

ΜΙΚΡΟΙ ΗΡΩΕΣ

Ἰδοὺ ἡ φωτογραφία ἑνὸς μικροῦ Σέρβου ἥρωος, ποῦ ἔλαβε μέρος εἰς δύο πολέμους καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁ βασιλεὺς Πέτρος ἀπένειμε χρυσοῦν μετάλλιον, ἐπίτηδες δι' αὐτὸν κατασκευασθέν. Ὁ μικρὸς ἔδειξε εἰς τὸν παρόντα πόλεμον ἐξαιρετικὴν ἀνδρείαν ἰδίως δὲ εἰς τὴν μάχην τοῦ Σαμπάτς, καθ' ἣν εἰς μίαν ἔφοδον ὥρμησε μόνος ἐναντίον Αὐστριακῶν στρατιωτῶν τοὺς ἐφόνευσε καὶ ἐκυρίευσε ἓν τηλεβόλον.

ΠΕΤΡΟΥ ΝΗΣΙΩΤΗ

Ο ΤΖΙΜ ΠΑΠΠΑΣ

(Πρωτότυπον Ἑλληνικὸν μυθιστόρημα περιγράφον τὴν ζωὴν ἑνὸς Ἕλληνος στὴν Ἀμερική). (5)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ἡ χαρὰ τῆς μὶς Γκλόρυ.

Πέρασαν τρεῖς ἡμέρες, τρεῖς ἡμέρες δοκιμασίας καὶ πάλης γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ Τζὶμ Πάππα. Χθὲς εἶχε φάγει στὸ σπίτι τῆς Κας Λούησον, μὲ τὴ μητέρα τῆς Κας Ντόρυ, κι' ἔπειτα πέρασαν στὸ σαλονάκι, ἐκεῖνο ποῦ ἤξερε ὁ νέος καὶ περνοῦσαν τὴν ὥρα τους καπνίζοντες καὶ κουβεντιάζοντες.

Ἡ γηραιὰ κυρία τοῦ διηγοῦνταν, χωρὶς νὰ παύῃ ποτὲ τὸ στόμα της, χωρὶς νὰ κουράζεται, ὅταν ξαφνικὰ ἀκούσθηκε στὴ θύρα ὁ κρότος ἑνὸς αὐτοκινήτου καὶ σὲ λίγες στιγμὲς ἡ Κα Ντόρυ, τυλιγμένη ὅλη μέσα σὲ μαῦρες γοῦνες, παρουσιάσθηκε στὴ θύρα δροσερή, εὔθυμη καὶ ἀμέσως γιὰ τὸν Τζὶμ Πάππα τὸ κομψὸ ἐκεῖνο σαλονάκι μετεβλήθη σὲ ἀνθισμένο κῆπο καὶ ἡ φωνή της ἦταν κελάϊδημα, ἡ ματιά της θωπεία. Ἐσώπασε καὶ τὴν κυττοῦσε σαστισμένος, ὅπως καὶ τὴν πρώτη φορὰ ποῦ τὴν συνήντησε. Δὲν ἦταν ἡ χάρις τῆς ὡραίας εἰκόνος, οὔτε ἡ πλαστικότης τοῦ ἐξαισίου ἀγάλματος ποῦ ἐμάγευε μόνο. Ἦταν ἡ ζωὴ—ἡ ζωή, ποῦ πλημμυροῦσε ἀπ' τὴν ὕπαρξί της, ἡ ὑγεία, ἡ δροσιά, ποῦ ξεχείλιζαν ἀπὸ τὸν τρόπον της, τὰς κινήσεις της, τὴ διαυγῆ φωνή της. Πόσο εὔγλωττα ἐμιλοῦσαν τὰ ἀσυννέφιαστα ἐκεῖνα μάτια, πόσο περήφανα κινοῦνταν κι' ἐλύγιζε τὸ ἀλαφρὸ κορμί.

Καὶ πῆγε σπίτι του ποτισμένος ἀπὸ τὴ μαγεία αὐτή, ὡσὰν ὑπνωτισμένος. Ὅλα τὰ γύρω τοῦ φαίνονταν τόσο ξένα.

Ἡ σκέψις του ἔτρεχε πέρα πρὸς τὸ σπίτι τῆς ὡραίας κυρίας. Ὅ,τι κι' ἂν συλλογίζονταν κατέληγεν ἐκεῖ ὁ νοῦς του. Ἦταν μαγεμένο λοιπὸν αὐτὸ τὸ σπίτι; Εἶχε δίκαιο ἡ μὶς Κλάρα Χέρστ; Ἐπιε τόσο γρήγορα τὸ μαγικὸ βοτάνι ἀπὸ τὴ μάγισσα αὐτὴ τοῦ νέου κόσμου κι' ἄρχισε νὰ σκλαβώνεται κιόλας; Τὸ βράδυ μετὰ τὸ δεῖπνο ἀνέβηκε πάνω στὸ δωμάτιό του, κάθησε μπρὸς στὸ γραφεῖό του μὲ τὴν πρόθεσι νὰ γράψῃ κάτι καὶ τῆς τὸ στείλῃ. Δὲ θἄφευγε τώρα φυσικά. Θὰ ἔγραφε καὶ θὰ ζοῦσε μὲ τὰ προϊόντα τῆς πέννας του.

Ὅσο ὅμως κι' ἂν περίμενε δὲν ἔκανε τίποτα. Μπρὸς στὸ ἄσπρο χαρτὶ ὁ νοῦς του ἔρριχνε τὸν ἴσκιο τῆς ὡραίας Ντόρυ, ἡ φαντασία του δὲν ἐνδιαφέρονταν γιὰ τίποτ' ἄλλο εἰμὴ γι' αὐτήν. Πέταξε τὴν πέννα, σηκώθηκε καὶ βγῆκε ἔξω.

Οὔτε σήμερα ἦταν ἥσυχος, καθὼς περπατοῦσε μὲ ἀργὸ βῆμα, πηγαίνοντας πρὸς τὸ σπίτι τῆς μὶς Κλάρας Χέρστ. Ἡ φίλη του θὰ τὸν ὑποδέχονταν μὲ τὸ εἰρωνικό της χαμόγελο—γιατὶ πήγαινε τότε; Ἦταν τόσο καθαρὸ ὅ,τι τὸν ἔσπρωχνε ἐκεῖ, ποῦ ἐθεώρησε μάταιο νὰ τὸ σκεπάσῃ μέσα του, νὰ τὸ κρύψῃ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του—πήγαινε στῆς μὶς Κλάρας Χέρστ γιὰ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὴν Κα Ντόρυ Λούησον.

Ἦταν ἀπίστευτο τὸ αἴσθημα, ποῦ τοῦ γέννησε μέσα του αὐτὴ ἡ κυρία σὲ δύο τρεῖς ἡμέρες. Ἔλεγε στὴν ψυχή του.

— Εἶνε δυνατὸν νὰ ἐρωτευθῇ ποτὲ ἄνθρωπος μέσα σὲ τρεῖς ἡμέρες μὲ μιὰ ποῦ δὲ γνωρίζει, ποῦ δὲν εἶδε καλὰ-καλά; Μιὰ κυρία, ποῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθῇ στὸ αἴσθημα αὐτό, ποῦ δὲ δίνει προσοχὴ σὲ αἰσθήματα; Πῶς τὴν ἐρωτεύθηκα;

Καὶ ἡ ψυχή του τοῦ ἀπαντοῦσε, τοῦ τραγουδοῦσε σχεδόν.

— Μιὰ ὥρα, μιὰ ὥρα ἀρκεῖ γιὰ νὰ σὲ μαγεύσῃ ἡ Νεράϊδα αὐτὴ τῶν μεγάλων ἀμερικανικῶν δασῶν, ἡ ὑπερήφανη αὐτὴ Ἀμαζῶνα. Νὰ τὴ γνωρίσῃς; Μήπως δὲ φαίνεται καθαρώτατα ἡ ψυχὴ μέσα στὰ διαυγῆ μάτια της; Δὲν εἶνε σὰ μιὰ πηγὴ ποῦ δὲ θολώνει ποτέ; Ἀρκεῖ νὰ τὴν κυττάξῃς γιὰ νὰ νοιώσῃς τοῦ βουνοῦ τὸν ἀέρα νὰ περνᾷ ἀπὸ πάνω σου, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἀκούσῃς νὰ μιλᾷ γιὰ νὰ νομίσῃς πῶς ἑωθινὸς ὕμνος τῶν πουλιῶν πρὸς τὸ ἅγιο φῶς τῆς ἡμέρας πλημμυρᾷ τὴν αἴσθησί σου. Νὰ τὴ γνωρίσῃς; Κύτταξέ την τώρα, μὲ τοῦ πνεύματος τὰ μάτια καὶ κρῖνε.

Καὶ ὁ Τζὶμ Πάππας τὴν εἶδε, τὴν ἐφαντάσθη καὶ ἔνοιωσε πῶς ἡ ψυχή του εἶχε δίκηο.

Μόλις μπῆκε στὸ δωμάτιο τῆς μὶς Κλάρας Χέρστ καὶ τὴν εἶδε μπροστά του, κατάλαβε τί ἔλεγαν τὰ μάτια τῆς φίλης του—ἔλεγαν·

— Πῆγες στῆς Κας Ντόρυ Λούησον, τὴν εἶδες—Ἔ, τώρα πῶς τὰ περνᾷς;

Αὐτὰ ἔλεγαν τὰ μάτια της, ἀλλὰ τὰ χείλη της τοῦ εἶπαν.

— Τί γίνεσθε; Προχθὲς ἡ Κα Γκρὴν μοῦ μιλοῦσε γιὰ σᾶς καὶ εἶνε ἐνθουσιασμένη, ποῦ ἐπωλήσατε δυό σας διηγήματα. Εἶνε μιὰ καλὴ ἀρχὴ αὐτό. Πολὺ σπουδαῖο, ξέρετε.

— Ναί, ἔλαβε τόσο εὐγενικὸ ἐνδιαφέρον ἡ Κα Ντόρυ Λούησον.

Ἡ μὶς Χέρστ χαμήλωσε τὰ μάτια της, τὰ δάχτυλά της ἔπαιξαν μὲ ἕνα μακρὺ κομπολόγι ἀπὸ κεχριμπάρι, ποὔχε περασμένο στὸ λαιμό της καὶ κάνει μὲ ἀδιάφορο ὕφος·

— Λοιπόν, πῶς σᾶς φαίνεται;

— Πολὺ ἐνδιαφέρουσα κυρία. Πολὺ ἁπλῆ. Ἀπιστεύτως ἁπλῆ.

Ἡ μὶς Κλάρα σήκωσε τὰ μεγάλα γκρὶ μάτια της, τὸν κύτταξε καλὰ καὶ δὲν ἀπεκρίθη. Τὸν κύτταξε μὲ ὕφος ὡς νὰ μὴ κατάλαβε τὰ λόγια του.

— Τὸ ὡραῖο εἶνε, ἐξηκολούθησεν ὁ Τζὶμ Πάππας· ὅτι μὲ ὅλη τὴν κοσμικὴ ζωὴ ποῦ ζῇ νομίζει κανεὶς πῶς ἦρθε μόλις ἀπὸ τὰ βουνά. Δὲν ἔχει τὸ μάραμμα τῶν κυριῶν τοῦ κόσμου, αἱ ὁποῖαι, καὶ λουλοῦδια ἂν εἶνε ἀκόμα, φαίνονται πάντα προϊόντα θερμοκηπίων. Αὐτὴ εἶνε ἀγριολούλουδο.

— Ναί, εἶνε πολὺ γερή, κάνει ἡ μὶς Χέρστ· ἐξαιρετικὰ γερή. Ἔχει ζήσει ὅμως καὶ πολὺ καλά, πολὺ φυσικὴ ζωή. Ἀλλά—δὲ μοῦ λέτε; Ἡ ὀμορφιά της πῶς σᾶς ἐφάνηκε;

— Εἶνε ὄμορφη.

— Μόνο αὐτό; Ἂς εἶνε. Δὲ μοῦ λέτε πότε θὰ φύγετε;

Ὁ Τζὶμ Πάππας κοκκίνησε καὶ ἡ γλῶσσά του κόμπιασε.

— Ἴσως δὲ φύγω ἀκόμα.

— Ἀνεβάλατε;

— Ὄχι, ἀλλὰ ἐσκέφθηκα πῶς εἶνε προτιμώτερο ἴσως νὰ μένω ἐδῶ καὶ νὰ ἐξακολουθήσω νὰ γράφω. Δὲ νομίζετε;

— Ὑποθέτω πῶς ἕνα μικρὸ ταξεῖδι σὲ μερικὰ μέρη θὰ σᾶς ὠφελοῦσε. Θὰ γνωρίσετε περισσότερα ἀπὸ τὴν Ἀμερική. Πηγαίνετε. Θὰ σᾶς δώσουμε μερικὰ συστατικὰ γράμματα. Πρέπει νὰ ἰδῆτε καὶ ἄλλα μέρη. Ἐγὼ εὐχαριστήθηκα ὅταν μοὖπατε, ὅτι θὰ κάνατε αὐτὴν τὴν περιοδεία, ἐπειδὴ ἔβλεπα σ' αὐτὴ μιὰ καλὴ εὐκαιρία.

Ὁ νέος ἔβλεπε, ὅτι ἡ μὶς Χέρστ ὄχι μόνο τοῦ μιλοῦσε μὲ εἰλικρίνεια, ἀλλ' εἶχε καὶ ἀπολύτως δίκαιο. Πῶς μποροῦσε ὅμως νὰ τῆς πῇ τὸ λόγο ποῦ τὸν κρατοῦσε στὴ Νέαν Ὑόρκη; Τῆς εἶπε ὅτι θἄμενε γιατὶ θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ γράφῃ, καὶ ἐκείνη τοῦ κάνει.

— Ἂν εἶνε γιὰ τὸ γράψιμό σας μείνατε. Ἂν ὅμως εἶνε γιὰ ἄλλον λόγον θἆνε κρῖμα.

— Γιὰ ποιὸν ἄλλο λόγο;

Ἡ μὶς Χέρστ τὸν κύτταξε, γέλασε, τὸ ἴδιο ἐκεῖνο γέλοιο, ποῦ πείραζε τόσο τὸν νέον καὶ κάνει.

— Ἐσεῖς θὰ ξέρετε ὑποθέτω.

Ἔπειτα τὸ πρόσωπό της γίνηκε σοβαρὸ καὶ κάνει.

— Γιὰ οἱονδήποτε λόγο ποῦ δὲν ἔχει σχέσι μὲ τὸ ἔργον σας καὶ τὸ σκοπό σας.

Ὅταν ὁ Τζὶμ Πάππας ἔφυγε πῆγε κατ' εὐθεῖαν στὴν πανσιόνα καὶ βρῆκε τὸν Κόντη, τὸν ἰδιοκτήτη τοῦ περιοδικοῦ ποῦ τὸν περίμενε.

— Ἦρθα νὰ σᾶς ρωτήσω, τοῦ κάνει, ἂν τοὐλάχιστον δέχεσθε νὰ πᾶτε σὲ τρία μέρη. Στὴ Φιλαδέλφεια, στὴ Βοστώνη καὶ στὸ Σικάγο. Δὲν ἔχετε νὰ λείψετε παρὰ τρεῖς βδομάδας μόνο. Δέχεσθε;

Σὰν ἀστραπὴ πέρασαν ἀπὸ τοῦ νέου τὸ μυαλὸ τὰ λόγια τῆς μὶς Χέρστ. Ἴσως θἆταν προτιμώτερο νὰ φύγῃ γιὰ λίγον καιρό. Πάντα μιὰ ἀπουσία ἀπὸ τρεῖς βδομάδες θὰ ξεκαθάριζε τὰ πράγματα. Ἴσως θὰ ἀπηλλάσσετο ἀπὸ ὅ,τι δὲ τὸν ἄφινε οὔτε νὰ σκεφθῇ, οὔτε νὰ κινηθῇ.

— Καὶ πότε πρέπει νὰ φύγω; κάνει μηχανικὰ στὸν Κόντη.

— Αὔριο, μεθαύριο καὶ σὲ τέσσαρες ἀκόμα μέρες ἂν ἔχετε ἐργασίας νὰ τελειώσετε στὴ Νέα Ὑόρκη. Δέχεσθε;

— Ἂν φύγω γιὰ τρεῖς βδομάδες ἴσως γυρίσω στὴ Νέαν Ὑόρκη ἥσυχος ὅπως καὶ πρῶτα, ἐσυλλογίσθη ὁ νέος. Τότε βέβαια θὰ πεισθῇ καὶ ἡ μὶς Κλάρα Χέρστ πῶς δὲν εἶμαι ἐρωτευμένος μὲ τὴν Κα Λούησον. Τὸ σπουδαιότερο εἶνε, ὅτι θὰ

ἰδῶ κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος καθαρὰ τὰ πράγματα.

— Λοιπόν; κάνει ὁ Κούτης.

— Θὰ φύγω μετὰ τέσσαρας ἡμέρας, ἀπεκρίθη ὁ Τζίμ Πάππας μὲ ἀπόφασι.

Ὅταν ὁ νέος κατέβηκε κάτου γιὰ νὰ δειπνήση ἔνοιωθε ἕνα ξελάφρωμα ποῦ ἐξέπληττε καί αὐτὸν τὸν ἴδιον. Δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη γιὰ ποιὸ λόγο ἡ ἀπόφασίς του νά φύγη τὸν ἔκανε χαρούμενο. Ἐνόμισε πῶς ἐγύρισε στὸν ἑαυτό του, ἔνοιωθε πῶς ξαναβρῆκε κἄτι ποῦ ἔχασε. Λυποῦνταν ποῦ θἄφευγεν ἀπὸ τὴ Νέαν Ὑόρκη καί δὲ θἄβλεπε τὴν Κα Λούησον, ἀλλὰ καί χαίρονταν μαζί. Πῶς κατόρθωσε καί ἔδωσε τέτοιαν ὑπόσχεσι στὸν Κόντη; Γιατί κἄτι τι ποῦ μᾶς μαγεύει καί μᾶς προσελκύει μᾶς γεννᾶ συγχρόνως καί τὴν ἐπιθυμία νὰ πετάξουμε μακρυά του; Ὀνειρεύονταν ὅταν εἶπε στὸν Κόντη πῶς θἄφευγε; Πῶς τοὔρθε νὰ πάρη τέτοιαν ἀπόφασι; Ποιὸς λόγος ὑπῆρχε;

Στὸ τραπέζι ἡ μίς Γκλόρυ, ποῦ κάθονταν πάντα κοντά του, παρακολουθοῦσε μὲ ἐνδιαφέρον τὸ πρόσωπο τοῦ νέου ὡς νὰ προσπαθοῦσε νὰ μαντέψη τὴς σκέψεις του. Τοῦ χαμογελοῦσε μὲ τὴν αἰωνία τῆς καλωσύνη καί ἅμα σηκώθηκαν ὁ νέος τῆς κάνει.

— Μίς Γκλόρυ φεύγω.

— Φεύγετε;

— Ναί, τὸ ἀποφάσισα πρὸ ὀλίγου. Θα λείψω γιὰ τρεῖς ἑβδομάδες μόνο.

Ἡ μίς Γκλόρυ ἐπανέκτησε τὴν εὐθυμία της.

— Θὰ φύγετε; Οὐρρά. Οὐρρά. Μπράβο.

— Γιατί σᾶς ἐνθουσιάζει αὐτὴ ἡ ἰδέα;

— Ἀφοῦ πᾶτε γιά δουλειά σας. Θά γνωρίσετε κι' ἄλλα μέρη. Εἶνε τόσο καλὸ αὐτό. Καί πότε φεύγετε;

— Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας.

— Ὡραῖα.

Τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι τρελλὴ ἀπὸ χαρὰ μπῆκε μαζί του στὸ σαλόνι καί ἔτρεξε μὲ πηδήματα καί κάθησε μπρὸς στὸ πιάνο. Σήκωσε τά χέρια της κι' ἄρχισε νὰ παίζη τρελλά, γρήγωρα. Ὁ Τζίμ Πάππας δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήση τὴν εὐθυμία της. Ἅμα τέλειωσε, μὲ τὸ πρόσωπο ἀναμμένο κάνει.

— Ἂς τραγουδήσωμε ὅλοι τὸ ἀποχαιρετιστήριο τραγοῦδι ποῦ λέει «Γκούντ μπάϊ Νιοῦ Γυόρκ (ἔχε γειὰ Νέα Ὑόρκη)» πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Τζίμ Πάππα, ποῦ φεύγει. Ἐμπρὸς, παιδιά. Τραγουδῆστε ὅλοι.

Κι' ἄρχισε νὰ τραγουδάη με τὴ χαριτωμένη γλυκειά της φωνή, κυττάζοντας μπροστά της μὲ χαμόγελο σὰ μιά κρυφὴ χαρὰ ν' ἀναχάραζε στὰ στήθη της, ἐνῷ ὁ νέος Ἕλλην τὴν κυττοῦσε σιωπηλὸς, ἔκπληκτος μὴ δυνάμενος νὰ ἐξηγήση τὴν ξαφνικὴ εὐθυμία της.

(Ἀκολουθεῖ)

ΥΠΟΠΤΟΣ ΟΜΟΙΟΤΗΣ

Νῖκος.—Ξέρω ἕνα κύριον ποῦ σοῦ μοιάζει τρομερά... Ὁπότε τὸν δῶ, ξαφρίζομαι..., τὸν παίρνω γιὰ σένα.

Νόλης.—Δὲν πιστεύω νἄκαμες λάθος καὶ νὰ τοῦ δώσες τὰ δέκα φράγκα ποῦ μοῦ χρωστᾶς!...

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΒΕΝΤΖΟΥ

Ὁ Σβέντζος

Η ΓΡΙΠΠΗ

Σὰν νὰ μὴν ἔφτανε ἡ κρύση ἀνάποδιά,
Ἡ πεῖνα, ἡ ἀκρίβεια, τὸ σκοτάδι...
Ἦρθε κ' ἡ γρίππη τώρα, βρὲ παιδιά,
Γιὰ νὰ μᾶς στείλη...θεονήστικους στὸν Ἅδη).
Περνᾷ μιὰ κόρη — ὠμορφιὰ ἐντέλεια —
Καὶ ξεροβήχεις σὺ γοητευμένος...
Αὐτὴ σοῦ λέει, σκάζοντας στὰ γέλοια'
— Ὤ, συμφορά σου!!.. εἶσαι πουντιασμένος. . .
Στὸ Σινεμὰ τραβᾷς νὰ ζεσταθῇς
Στὴς φάτσες τῆς Μπερτίνης καὶ τῆς Τζένης,)
Μὰ, πρὶν ἀκόμα...καλοκοιμηθῇς,
Ἐπούντιασες...κοκκάλωσες...πεθαίνεις'
Τρέχεις στὸ σπίτι σου μὲ ρίγη στὰ πλευρά σου)
Καὶ στὸ κρεββάτι σου ὑποβρυχίως χώνεσαι...)
Βλέπεις στὸν ὕπνο σου ὁλοζώντανη τὴν πεθερά σου)
Κι' ἀφοῦτ. . . ἀμέσως. . συναχώνεσαι

Ἡ γρίππη

***

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Μωρὲ, ποιὸς τὸ πιστεύει;..!— θαῦμα θαυμάτων—)
Θέατρα χειμερινὰ μέσ' στην Ἀθήνα
Καὶ πλῆθος ἄλλων δημοσίων θεαμάτων
Αὐτὴ τὴν ἐποχή;.. μ' αὐτὴ τὴν πεῖνα ;
Μὰ, νὰ σοῦ πῶ;.. τὴν ἐποχὴ αὐτὴ λιγάκι
Ἀξίζει νὰ περάσῃς καμμιὰν ὥρα,
Θαυμάζοντας τὴν χάρι τοῦ...Ἐλσάκι,
Ποῦ ἡσυχία δὲν ἔχει τῶρα-τῶρα,
Βρὲ, ἀδελφὲ, θερμαίνετ' ἡ καρδιά σου
Ν' ἀπολαμβάνης τὸν χειμῶνα ὡραῖο κόρο...)
Ἀ!... πόσον ὤμορφα περνάει ἡ βραδειά σου,)
Ὅταν πληρώνῃς μοναχὰ τὸν...φόρο.
Καὶ ποῦ νὰ δῇς τί γίνεται στερνὰ
Καὶ τί σαμπάνια χύνεται στὴς κοῦπες
Καὶ πόσα γλέντια ἀρχινᾶνε σιγανὰ
Μὲ τὰ διάφορα σουπὲ καὶ...σοῦπα-μοῦπες.

Τὰ χειμερινὰ θέατρα

***

Η ΚΟΝΤΕΣ ΦΟΥΣΤΕΣ

Παρντόνν!!.. Δὲν εἶμαι δάσκαλος, παρακαλῶ,)
Κι' οὔτ' ἀδικῶ τὴν καθεμιὰ κοπέλλα,
Ἀλλὰ δὲν ξέρω πῶς τῆς ἦρθε στὸ μυαλό,
Νὰ θέλῃ τὸ φουστάνι...φουστανέλλα.
Ἐδῶ, ποῦ φτάσαμε, Ρωμηὲ μου φουκαρᾶ,
Γυναῖκα δὲν θὰ μείνῃ σὲ κανένα,
Γιατὶ ἡ γλῶσσες τοὺς μακραίνουν φοβερὰ
Καί τὰ φουστάνια τους κονταίνουν ὁλοένα

***

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Η ΩΜΟΡΦΙΕΣ

Τὸν νοῦ σας ὅλοι— ὄχι στὴν Ἀμέλεια —
Ἀλλὰ στῆς «Κυριακῆς» τὸ φύλλο τοῦτο,
Ποὔχει τὴς χάρες ὅλες στὴν ἐντέλεια
κ' ἐπιτυχίες σοῦ σκαρώνει στὸ μενοῦτο.
Ἐμάγεψε τοῦ κόσμου τὴς καρδιὲς
Κ' ἐσκλάβωσε χιλιῶν λογιῶν πολῖτες,
Νέους, κορίτσια, χῆρες, παπαδιὲς,
Δασκάλους, μουσικοὺς...μητροπολῖτες.

Ο ΣΒΕΝΤΖΟΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΑΘΑΝ. ΜΙΧΑ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Μιὰ σειρὰ ζωντογραφημένων ἐντυπώσεων, ἀναμνήσεων ζωντανῶν περιγραφῶν ἀπὸ τὴ Γερμανία, ἀπὸ τὴν ζωήν της, τὴν καλλιτεχνικήν της κίνησιν, τὰ ἔθιμά της, τὴν οἰκογενειακήν της ζωήν, τὰ Πανεπιστήμιά της, τὴν κοινωνικήν της πρόοδον, τὸν πολιτισμόν της.

Στείλατε 2 δραχμὰς εἰς τὴν Δσιν Κον ΑΘΑΝ. ΜΙΧΑΝ (Δημοσιογράφον) ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου 10, Ἀθήνας, καὶ θὰ λάβετε εἰς κομψότατον **τόμον. ἐλευθέρας ταχυδρομικῶν τελῶν** ΤΑΣ «ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ»

ΑΝΤΙΟ, ΖΩΗ...

ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΘΗΝΑΪΚΗΣ ΖΩΗΣ

Ὑπὸ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΙΧΑ 14

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μόλις ὁ τραπεζίτης Πρινέρης ἐμπῆκε στὸ μέγαρο τῆς Τραπέζης του, ἐτράβηξε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συνεταίρου του κ. Περρινᾶ.

Τὸν εὑρῆκε καθισμένο εἰς τὸ γραφεῖο νὰ συνεργάζεται μὲ κἄποιο ὑπάλληλο. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μάλιστα ἐτηλεφωνοῦσε κἄπου.

Ἦταν νέος, ἕως τριάντα πέντε χρόνων, κατάξανθος καὶ γαλανός σάν βόρειος καί ἡ φυσιογνωμία του μὲ τὰ ἁδρὰ χαρακτηριστικὰ ἀπέπνεε καλωσύνη, τιμιότητα καὶ θέλξι. Ὁ συνεταῖρος τοῦ κ. Πρινέρη ἦταν ἀπὸ μητέρα Γερμανίδα καὶ τὸ γερμανικὸ αἷμα, σμιγμένο μὲ τὸ ἑλληνικό, εἶχε κάνει τὰ θαύματά του. Ἐργατικός, μεθοδικός, ἀκούραστος, τίμιος, εὐσυνείδητος, εἰλικρινής, ἁπλοϊκὸς σὰν παιδάκι, εὐγενὴς καὶ μεγαλόκαρδος σὰν βασιλιᾶς. Τέτοιος ἦταν ὁ Περρινᾶς. Ἦταν πρὸ πέντε ἐτῶν συνεταῖρος τοῦ κ. Πρινέρη καὶ εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ ὅλη σχεδὸν ἡ διεύθυνσις καὶ ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τῆς Τραπέζης ἦταν στὰ χέρια του. Ὁ Πρινέρης δὲν ἀνακατευότανε σχεδὸν σὲ τίποτα, Ἐπήγαινε μιὰ-δυὸ φορὲς τὴν ἡμέρα, ἔτσι σάν ἐπισκέπτης, ἔβλεπε μιὰ στιγμοῦλα τὸν Περρινᾶ, ἐπερνοῦσε ἀπὸ τὸ ταμεῖον κι' ἐσήκωνε διαρκῶς χρήματα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἦταν πάντοτε ἀνοικτὸς εἰς τὴν ἑταιρικὴν του μερίδα. Ὁ Περρινᾶς τὸν ἐσέβετο καὶ ποτὲ δὲν παρεπονέθη, ἔδειχνε τοὐναντίον πάντοτε σεβασμὸν ἀπεριόριστο στὸ συνεταῖρό του. Γιατὶ ὁ Πρινέρης ἦταν πάντοτε πολύτιμος συνεργάτης γι' αὐτόν. Τολμηρὸς καὶ δραστήριος εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἐκτέλεσιν σοβαρῶν σχεδίων σχεδίων χρηματιστικῶν, ἦταν ὁ σύμβουλος του Περρινᾶ, καὶ ὁ Περρινᾶς τὸν ἄκουε καὶ τὸν ἐθαύμαζε. Ἔπειτα ὁ κυριώτερος λογος τῆς στοργῆς τοῦ Περρινᾶ πρὸς τὸν συνεταῖρό του εἶχεν ἄλλην αἰτίαν. Ἀγαποῦσε τρελλὰ τὴν Μαργαρίτα. Τὴν εἶχε γνωρίσει προτοῦ φύγη γιὰ τὴς Εὐρώπη καὶ ἕνας ἔρως θερμὸς καὶ δυνατὸς εἶχε ἀναπτυχθῇ στὴν ψυχή του γιὰ τὴν ὡραία κόρη. Ὁ Πρινέρης, ἔμπειρος ἄνθρωπος καὶ ὀξὺς παρατηρητὴς τῶν ψυχικῶν κινήσεων τοῦ καθενός, ποῦ τὸν συναναστρέφετο, εἶχε ἐννοήσει εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν κλίσι τοῦ συνεταίρου του πρὸς τὴν Μαργαρίτα—καὶ αὐτὴν τὴν κλίσι δὲν τὴν ἔβλεπε μὲ ἄσχημο μάτι. Θα ἦταν εὐτυχὴς ἂν μιὰ μέρα ὁ Περρινᾶς ἐγίνετο γαμπρός του. Ἡ τελευταῖες μάλιστα χρηματιστικὲς ἀποτυχίες τῆς Τραπέζης, ποῦ τὸν ἔφεραν ὀφειλέτην μεγάλων ποσῶν ἀπέναντι τῆς Ἑταιρείας, καὶ τὸ οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον σχετικῶς μὲ τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸν ἀνεψιόν του Πέτρον καὶ τὴν Μαργαρίταν, τὸν ἔκαναν να θεωρῇ ὡς ἄγκυραν σωτηρίας τὸν γάμον τοῦ Περρινᾶ μὲ τὴν κόρη του. Ὁ Περρινᾶς τοῦ εἶχε πλέον ἐκμυστηρευθῆ τον ἔρωτα του μὲ τὴν Μαργαρίτα καὶ ὁ Πρινέρης τὸν ἀφῆκε πολὺ νὰ ἐλπίζη εἰς τὴν πραγματοποίησιν αὐτοῦ τοῦ γάμου,

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἐπήγαινε πλέον ἀποφασισμένος νὰ μιλήσῃ ὁριστικα στὸν συνεταῖρό του για τὸν γαμο. Ἐπίστευε ἀκραδάντως ὅτι ὁ Κλοντήρης θὰ ἔπειθε τὴν Μαργαρίτα νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι καὶ τὸ μεσημέρι μάλιστα, ἀφοῦ πρῶτα θὰ τοῦ ἐζητοῦσε συγγνώμην καὶ θὰ ἐπήργετο ἡ συμφιλίωσις, θὰ τῆς ἐμιλοῦσε πλέον καὶ θα τῆς ἀπαιτοῦσε να δεχθῆ τὸν γάμον αὐτόν, Ἡ θέλησίς του, ἐμπρὸς εἰς τὴν ὁποίαν ἤθελε να μὴ βλέπῃ κανένα ἐμπόδιον, τοῦ ἐγγυᾶτο, ὅτι θα ἔφερεν εἰς τέλος ἐντὸς τῆς ἡμέρας ὅλην τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ ὁ γάμος θα ἐγίνετο μάλιστα πολὺ γρήγορα.

Μόλις ἐμπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ Περρινᾶ, εἶπε ἕνα «Καλημέρα» γελαστὸ καὶ εὔθυμο.

— Καλημέρα σας, εἶπεν ὁ ὑπάλληλος καὶ ὁ Περρινᾶς, ἀφήνοντας πρὸς στιγμὴν τὸ τηλέφωνον.

Μολις ἐτελείωσε τὴν τηλεφωνικὴν του συνδιαλεξι ὁ Περρινᾶς, τοῦ εἶπεν ὁ Πρινέρης.

— Ἔχω να σοῦ μιλήσω.

Ὁ Περρινᾶς εἶπε στὸν ὑπάλληλο νά πηγαίνῃ καὶ ἔμειναν μόνοι.

— Εἶμαι στας διαταγας σας.

Ὁ Πρινέρης ἐκαθησε, ἔστριψε μιὰ-δυὸ φορὲς σφιχτὰ τὰ παχειά, ἄσπρα του μουστάκια καὶ ἄρχισε σοβαρά'

— Ἄκου νὰ σοῦ πῶ, παιδί μου... Ξέρω πολὺ καλά, ὅτι ἀγαπᾷς τὴν Μαργαρίτα...

— Ναί, εἶπε σταθερὰ καὶ σοβαρα ὁ Περρινᾶς, ἐνῷ ἔννοιωθε τὴν καρδιά του να χτυπαη γρήγορα, μα γλυκά.

— Ξέρω, ἐξακολούθησε ὁ Πρινέρης, ποσο εὐτυχισμένος θὰ ἤσουν ἂν ἡ Μαργαρίτα ἐγινόταν γυναῖκά σου...

Ὁ Περρινᾶς ἐκούνησε καταφατικα μὲ ζωηρότητα τὸ κεφάλι.

— Λοιπὸν ἤθελα προτοῦ κάνω λόγο στὴν κόρη μου νὰ ἔχω προηγουμένως συζήτησι μαζί σου γιὰ τὰς ἀξιώσεις σου ἐπὶ τῆς προικός.

Ὁ Περρινᾶς τὰ ἔχασε κάπως, ἔτσι αἰφνηδίως ποῦ τοῦ ἐτίθετο αὐτὸ τὸ ζήτημα. Δὲν τὸ εἶχε σκεφθῆ διόλου. Καὶ οὔτε ποῦ τὸν ἐνδιέφερε πολύ. Ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὴν Μαργαρίτα, τὸν εἶχε τόσο πολὺ μεθύση τὸ δυνατὸ κρασί τῆς ὠμορφιᾶς της, ὥστε νὰ θεωρῇ εὐτυχία ἄφθαστη νὰ τὴν κάνῃ δική του. Προῖκα; Τί νὰ τὰ κάνῃ τὰ χρήματα; Χρήματα εἶχε τόσο πολλά. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματά του τὰ ἐθεωροῦσε σὰν κάτι εὐτελὲς καὶ ἀσήμαντο ἐμπρὸς εἰς τὴν Μαργαρίτα. Θὰ τὰ ἔβαζε ὅλα μπροστὰ στὰ πόδια της, καὶ θὰ ἐγονάτιζε κι' αὐτὸς μπροστά της, ἀρκεῖ νὰ ἤξερε, ὅτι τὸ ὑπέροχο ἐκεῖνο πλᾶσμα, τοῦ ὁποίου ἡ ὠμορφιὰ ἦταν γι' αὐτὸν ὄνειρο—νὰ ἤξερε, ὅτι τὸν ἀγαποῦσε. Τί εὐτυχία μεγαλείτερη θὰ ὑπῆρχε γι' αὐτὸν παρὰ νὰ ἔχῃ δικά του τὰ ὡραῖα χείλη καὶ τὰ μάτια τῆς Μαργαρίτας, γιὰ νὰ τὰ φιλῇ, τὸ παρθενικό, τὸ ὀνειρῶδες κορμὶ τῆς Μαργαρίτας, γιὰ νὰ τὸ ἀγκαλιάζῃ, τὴν ἁγνή της ψυχὴ γιὰ νὰ μεθάῃ ἀπὸ τὸ ἄρωμά της;

Γι' αὐτὸ ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἔμεινε λίγο σὰν ταραγμένος στὰ λόγια τοῦ συνεταίρου του.

Καὶ ἔγεινε μιά μικρὴ σιωπή.

Ὁ Πρινέρης ἦταν εὐτυχισμένος, ποῦ ἔβλεπε, ὅτι ὁ συνεταῖρος του δὲν εἶχε μάθη τίποτε ἀπὸ τὰ χθεσινὰ ἐπεισόδια τοῦ ἑστιατορίου. Γι' αὐτὸ μάλιστα εἶχε σπεύση πρωΐ-πρωΐ νὰ ἐκανόνιζε τὸ ζήτημα τοῦ γάμου μαζί του.

— Ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσουν ἡ τακτικὲς κουβέντες. Ἤθελα νὰ ξέρω τί ἀπαιτήσεις ἔχεις... Γνωρίζεις τὴν οἰκονομικὴ μου κατάστασι...

Μία τρικυμία ἔγεινε μέσα εἰς τὴν ψυχὴ τοῦ ξανθοῦ νέου μὲ τὰ γαλανὰ μάτια καὶ τα μάγουλα του, ποῦ παντοτε ἐρρόδιζαν ἀπὸ ὑγεία, ἔγειναν κατακόκκινα, φωτιά.

— Αὐτὸ τὸ ζήτημα, εἶπε μὲ φωνὴ συγκινημένη, δὲν εἶνε ἐκεῖνο ποῦ μ' ἐνδιαφέρει. Σᾶς ἀφήνω να τὸ κανονίσετε ὅπως ἐσεῖς θέλετε. Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀπολύτως καμμίαν ἀπαίτησι. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ σᾶς παρακαλέσω καὶ νὰ σᾶς τονίσω ἰδιαιτέρως, εἶνε ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ κατ' οὐδένα λόγον ἕνα γαμο μὲ τὴν Μαργαρίτα χωρὶς τὴν ἀπόλυτην καὶ ἐλευθέραν συγκατάθεσί της. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ, πρὸ πασης ἄλλης συζητήσεως να ρωτήσετε τὴν δεσποινίδα Μαργαρίτα ἂν στέργη ἕνα γαμο μαζί μου. Ἡ ἱπποτικὴ ψυχὴ τοῦ Περρινᾶ ἐξεδηλώνετο, ἔτσι ὡραία καὶ ὑψηλή.

Ὁ Πρινέρης ἐξερράγηκε καὶ εἶπε'

— Βεβαίως... Ἐννοεῖται...

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΕΡΩΤΙΚΗ ΔΙΨΑ
Ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μαστρογιάννη

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

ΥΠΟ ΙΩΣΗΦ Φ. ΧΗΛΑΝ

Μὲ σὲ μιὰ μέρα θέλω νὰ περάσω πάνω στὰ βουνὰ -
Ἀπάνω στὴν κορφὴ μακρυὰ ἀπὸ κόσμο καὶ θορύβους
Ποῦ μόνη συντροφιά μας θάνε τὰ πουλιά, τὰ δέντρα
Καὶ ἡ αὔρες τῶν δασῶν ὁποῦ ποτὲ δὲν παύουν τὸ τραγοῦδι.

Ὁ Ποιητὴς ἐνεχειρησε τὸ χαρτὶ μὲ τὸ ποίημα εἰς τὴν Κόρην μ' ἕνα ἀλλόκοτο χαμόγελο. Δὲν ἐγνωρίζονταν καθόλου. Τὴν εἶχεν ἰδεῖ νὰ κάνῃ τὸν περίπατό της μέσα στὸ πάρκο, καὶ ἡ μελαγχολία, ἡ νοσταλγία ποῦ εἶχαν τὰ μάτια της τὸν προσείλκυσαν.

Ἐδιάβασε τοὺς στίχους ἐκείνη ἔπειτα τὸν ἐκύτταξε λίγες στιγμὲς μὲ ὕφος ὡς νὰ τὴν διεσκέδαζε, ὡς νὰ τὴν κούραζε, ἀλλὰ τέλος τὰ μάτια της ἔδειξαν ξάστερη χαρά.

— Ἦταν κάπως τραχὺς καὶ ἀπότομος ὁ τρόπος μου, τῆς λέγει, ἀλλὰ μια ἀπελπιστικὴ ἀνία μοῦ μαραίνει, δεσποινίς, τόσο πολὺ τὴν ψυχή

Ἐπροχώρησαν ἀπὸ τὸ στενὸ μονοπάτι, ποῦ ἑλίσσετο ἀνάμεσα ἀπὸ τὴ χλόη καὶ λουλούδια τοῦ πάρκου, ἔφθασαν στὴ θύρα μαζὶ καὶ ἀνέβηκαν μέσα τ' ἕνα τράμ, τὸ ὁποῖον τοὺς μετέφερε, στιβασμένους μὲ πολλοὺς ἄλλους σὰ σαρδέλλες μέσα, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ. Δὲν ἐμίλησε καθόλου ἐκείνη, μέχρις ὅτου κατέβηκαν καὶ ἐπροχώρησαν πρὸς τὸ ἑλικοειδὲς μονοπάτι, ποῦ ἀνέβαινε τὸ βουνό. Τότε ἐκείνη ἐξεδίπλωσε τὸ χαρτί, εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν γραμμένοι οἱ στίχοι καὶ κάνει.

—Μιὰ μέρα εἰδυλλίου πάνω στὰ βουνά. Πρὸ ἑνὸς ἔτους ἐνόμιζα, ὅτι κάθε μέρα τῆς ζωῆς μου θὰ ἦταν καὶ ἕνα εἰδύλλιο.

Καὶ τὸ γλυκὸ στοματάκι τὸ τέντωσε μιὰ πίκρα, ποῦ ἔφερεν ἡ ἐνθύμησις.

— Ἀγαπητή μου κυρία, κάνει ἐκεῖνος· ἀναμνήσεις δὲν ἔχουν καμμία θέσι, μέσα σὲ μιὰ μέρα εἰδυλλίου. Ἄ! Ἀφῆστέ με νὰ σᾶς διδάξω πῶς νὰ ζῇ κανείς—νὰ ζῇ. νὰ ζῇ ἔστω σαὶ γιὰ μιὰ ὥρα μόνο. Ἂς τραγουδήσωμε μαζὶ τῆς φύσεως τὸ τραγοῦδι ποῦ εἶνε εὐτυχία—ἂς χορέψωμε τοῦ ἀνέμου τὸ χορό, ποῦ εἶνε χαρὰ ἁγνὴ—ἂς κάμουμε τὰς σκέψεις τῶν πεταλουδιῶν, ποῦ δὲν εἶνε τίφ πατα! Ὦ! Ὑπάρχει εὐτυχία παντοῦ, παντοῦ—ἀκόμα καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ μένα, κυρία μου.

Ἔφθασαν εἰς τὴν κοσυφὴν ἑνὸς λόφου, ὅπου μία συστὰς δένδρων ἔρριχναν δροσερὸν ἤσκιον.

— Ἂς καθήσωμε λιγάκι, ἐπρότεινεν ἐκείνη, βγάζοντας ἕνα ποτῆρι ἀπὸ ἀλουμίνιουμ τῆς τσέπης καὶ προχώρησε στὴν πηγὴ νὰ πάρῃ νερό.

Γιὰ καμποσα λεπτα ἐκαθησαν μαζὶ σιωπηλοί. Τὸ εἰδύλλιον δὲν εἶχεν ἀρχήσει ἀκόμη. Ἔπειτα ξαφνικὰ ἤκουσαν ἀπὸ πίσω τους φωνὲς καὶ γέλοια ἠχηρά που ἐτάραξαν τὸν ἀέρα. Ἡ φωνὲς ἔρχονται καὶ πιὸ κοντά καὶ ἡ Κόρη ἅρπαξε μὲ τὸ χέρι της μπροστά της τὴ χλόη καὶ τὴν ἔσφιγγε μὲ νευρικότητα. Τὸ ζευγάρι, ποῦ γελοῦσε πίσω τους τοὺς ἐπλησίασε χωρὶς νὰ νοὺς διακρίνῃ, πέρασε ἀπὸ μπροστὰ καὶ κάθησαν σ' ἕνα μέρος πιὸ πέρα ὁ ἕνας κοντα στὸν ἄλλον.

Ὁ Ποιητὴς καὶ ἡ Κόρη μαρμαρώθησαν. Τὰ πρόσωπά των ἔγιναν πανί. Μέσα ἀπὸ τὰ χόρτα ποῦ τὸ ζευγάρι ἦταν βυθισμένο ἠκούσθησαν φιλήματα.

Ὁ ἥλιος ἤρχισε νὰ δύῃ. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἦταν θερμοτάτη καὶ ὅλα γύρω τὰ πλάκωνε βαρυὰ ἡ σιωπή. Ἕνα πουλάκι σὲ μιὰ στιγμὴ ἄρχισε νὰ κελαϊδῇ χαρούμενο καὶ μιὰ δροσερὴ αὔρα ξαφνικὰ ἐτάραξε καὶ ξύπνησε τὰ φύλλα. Τὸ ἐρωτικὸ ξευγάρι ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν πυκνὴ χλόη σηκώθηκε.

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κάνει ὁ ἄνθρωπος· ἂν θὰ πᾶμε στὸ θέατρο νὰ ἰδοῦμε ἐκείνη τὴν παράστασι πρέπει νὰ σπεύσωμεν, ξέρεις.

Καὶ ἀπεμακρύνθησαν βιαστικοί. Ἡ Κόρη σηκώθηκε, ἐπερπάτησε λίγα βήματα, ἔπειτα στάθηκε ἀκίνητη σὰν κολώνα καὶ κυττοῦσε μπροστά της μὲ ὀνειροπόλα μάτια τὰ βάθη τοῦ ὁρίζοντος. Στὸ τέλος κάνει·

— Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦταν ὁ ἄνδρας μου.

Ὁ Ποιητὴς πήδησε ἀπὸ τὴ θέσι του τρομασμένος σὰν νὰ κάθονταν πάνω σὲ ἐλατήριο. Τὸ πρόσωπό του ἦταν βουρκωμένο καὶ σκοτεινὸ ὅπως καὶ ὁ οὐρανός.

— Ὁ Θεὸς ἂς μᾶς βοηθήσῃ, κυρία μου, κάνει· ἡ γυναῖκα ἦταν ἡ σύζυγός μου.

ΔΙΑ ΝΑ ΕΥΡΙΣΚΩΜΕΝ ΤΟΝ ΒΟΡΡΑΝ

Ἰδοὺ ἡ κατασκευὴ προχείρου πηξίδος, ἣν δύναταί τις ἐν ἀνάγκῃ νὰ κατασκευάσῃ ἀμέσως, ὅπως εὕρῃ ταχέως νέα σημεῖα εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βορρᾶ καὶ τοῦ Νό του.

Λαμβάνεται μίαν βελόνην τοῦ ραφίματος τὴν μαγνιτίζετε (διὰ προστριβῆς ἐπὶ μαγνίτου) καὶ μετὰ τοῦτο τὴν περιαλείφετε ἐλαφρῶς δι' ἀλείματος (πάχους). Τότε τὴν τοπεθετεῖτε ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὅπου θὰ προσανατολισθῇ, δηλ. θὰ πλεύσῃ διευθυνομένη πρὸς τὸν βόρειον πόλον οὕτως ἔχετε πρόχειρον ἀποτελεσματικὴν πηξίδα.

Ἀθῆναι. «Σὲρ Καβοὺρ»

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ
ΤΙ ΕΙΝΕ ΓΑΜΟΣ;

ΜΕΡΙΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Τι λέγει ὁ κ. Μάρθας, ἐ Βόλου

Λέγει ὅτι ποτὲ δὲν ἐφαντάσθηκε, ποτέ δὲν ἐζήτησε τὸ γάμο ἐλεύθερο καὶ τοῦτο γιατὶ ὁ ἄλλος ὁ κοινὸς δὲν τοῦ παρουσιάζει ἀπολύτως κανένα ἐμπόδιο γιὰ τὴν εὐτυχία ποῦ ὅλοι μας ζητᾶμε.

***

Τί λέγει ὁ κ. Σίμων Κατακουζηνὸς

Λέγει, ὅτι ὁ γάμος καθὼς ὅλα τὰ πράγματα παρουσιάζει τὰς ἐλλείψεις του ἐν τούτοις παρουσιάζει τὰ ἀσφαλέστερα στοιχεῖα διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ παρ' ὅλα τὰ μειονεκτήματά του τὰς καλλιτέρας ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐξημέρωσιν αὐτοῦ.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Χρ. Μοσχόπουλος

Λέγει, ὅτι ὁ γάμος διὰ τὸν Ἕλληνα εἶνε καθῆκον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς πατρίδος, χαρακτηρίζει ὅμως τὸν ἐλεύθερον τοιοῦτον κτηνώδη καὶ κρύπτοντα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς εὐτυχίας τὴν διάλυσιν παντὸς δεσμοῦ δὲν ἀφίνει εἰμὴ τὴν ἀηδίαν τῶν αἰσθήσεων καὶ τύψεις τοῦ συνειδότος.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Γ. Χ. Καραγιαννόπουλος, ἐκ Βρυάζης

Φρονεῖ ὅτι ὁ ἐλεύθερος γάμος εἶνε ἀσύμφορος, οὐδόλως ἁρμόζει εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ καταστρέφει τὴν οἰκογένειαν, τὰ τέκνα, τὸ μέλλον καὶ τὸ ἠθικὸν τοῦ ἀνθρώπου.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Εὐάγγελος Ν. Φιλίππου, τοῦ θωρηκτοῦ «Λῆμνος»

Μᾶς στέλλει μίαν ἀπάντησιν ἔμμετρον εἰς στίχους καὶ τὰ φέρεο ἀπὸ δῶ τὰ γυρίζει ἀπὸ κεῖ χωρὶς νὰ φαίνεται ὅτι ὑπάρχει διέξοδος. Ἂν ἀσπασθῇ τὸν ἐλεύθερον γάμον, βάσανα, φασαρίες, ξύλο ἴσως ἀπὸ τὸν σύζυγον τῆς ὡραίας. Μὲ τὸν θρησκευτικὸν γάμον, ἐὰν μὲν πάρῃ καμμιὰ ἀσχημη, πῶς θἄναι δυνατὸν νὰ τὴν ὑποφέρῃ; Ἐὰν πάλιν πάρῃ ὤμορφη πρέπει νἄχῃ τὰ μάτια του τέσσαρα διὰ τοὺς θαυμαστὰς τῆς συζύγου του καὶ νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ. Οἱ στοῖχοι, σατυρικοί, εἶνε πολὺ νόστιμοι.

***

Τὶ λέγει ἡ Νίτσα Βορρηᾶ, ἐκ Στυλίδος

Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ ἐλευθέρου γάμου καὶ ἀπαντῶσα εἰς τὸν κ. Π. Μ. ἐκ Περραῶς, ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι μόνον οἱ τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ἡδονὴ προτιμοῦν τὸν ἐλεύθερον γάμον, γράφει· «Αἱ περισσότεραι ἀκολασίαι κ. Π. Μ. γίνονται στὸν θρησκευτικὸν γάμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ γυναῖκα ὑποτάσσεται στὸν ἄνδρα καὶ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ μὴ βγάνῃ οὔτε «γρῦ». Εἰς τὸν ἐλεύθερον γάμον ἡ γυναῖκα δύναται νὰ διαμαρτυρηθῇ, ν' ἀρνηθῇ».

Τώρα πῶς συμβάνει αὐτὸ τὸ δύναται δὲν μᾶς λέγει ἡ Δνὶς Βορρηᾶ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ
Ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Μαστρογιάννη

Τὶ λέγει ὁ κ. Δ. Βελ. ἐκ Καβάλλας,

Μᾶς λέγει πρῶτα, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν δὲν εἶχε οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκφράσῃ γνώμην εἰς τὸ περὶ γάμου ζήτημα, ἀφ' ἑτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἡλικίας του δὲν ἔχει οὔτε τὴν παραμικρὰν πεῖραν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, οὐχ ἧττον ὅμως αἱ πολλαὶ ἀπαντήσεις τῶν ἀναγνωστῶν εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸν παρέσυρον νὰ πῇ τὴν γνώμην του. Κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ θρησκευτικοῦ γάμου, χωρὶς νὰ ἐννοῇ ὅμως τὸν γάμον ὅπως κατήντησε σήμερον, ἀλλ' ἐκεῖνον ποῦ ἤθελεν ὁ θεσπίσας. Ὁ θρησκευτικὸς γάμος δὲν περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐκλέγειν οὔτε εἰς τὸν ἄνδρα οὔτε εἰς τὴν γυναῖκα, ἀφοῦ δὲν δύνανται νὰ συζευχθῶσι ἄνευ ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως πρὸ τοῦ ἱερέως. Ἐὰν ὁ γάμος γίνεται διὰ τῆς βίας δὲν εἶνε θρησκευτικὸς, ἡ δὲ ἱεροτελεστεία αὐτοῦ οὐδόλως ἀλλοιώνει τὴν οὐσίαν. Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Δ. Βελ. μὲ ὅλην του τὴν μετριοφροσύνην εἶνε πολὺ σύντομος καὶ πολὺ λογική.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Γ. Παπαντωνᾶτος, ἐκ Κερκύρας

Πρῶτον ἀρχίζει ὁλόκληρον φιλιππικὸν κατὰ τῆς γυναικὸς καὶ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οὐδεὶς γάμος εἶνε προτιμητέος. Ἀλλ' ἐὰν πρόκειται κανεὶς νὰ καταδικασθῇ νὰ ἐκλέξῃ πάντως ὁ ἐξ ἔρωτος γάμος πρέπει νὰ προτιμᾶται.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Μιχ. Μαρ. ἐξ Ἡροκλείου

Λέγει ὅτι ὁ σπουδαιότερος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον κηρύσσεται κατὰ τοῦ ἐλευθέρου γάμου εἶνε τὰ παιδιά. Διότι τί θὰ γίνωσιν τὰ τέκνα ἐκείνων, οἵτινες συνδεθέντες δι' ἐλευθέρου γάμου, χωρισθοῦν μετ' ὀλίγον χρόνον; Τί εἴδους πολῖται θὰ καταστῶσι τὰ παιδιὰ αὐτὰ διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς ἐφρόντισε; Τὴν ἀπάντησιν ἂς δώσουν οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν ἐλεύθερον γάμον.

***

Τὶ λέγει ὁ κ. Α. Κ. ἐξ Ἀθηνῶν

Φρονεῖ, ὅτι πολλοὶ παρεξηγοῦν τὸ ζήτημα συγχέοντες τὸν ἐλεύθερον γάμον μὲ τὸν ἐξ ἔρωτος γάμον καὶ πιστεύει, ὅτι οὐδόλως ὁ θρησκευτικὸς γάμος περιορίζει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἐὰν εἰς τὸν γάμον συμβαίνουν ἔκτροπα πρέπει νὰ κατηγοροῦμεν ἐκείνους, ποῦ πωλοῦν τὸ ἀσθημάτους καὶ τὸ θέτουν ὑπὸ τὸ συμφέρον καὶ ὄχι τὸν θεσμόν, ὁ ὁποῖος ἐκρίθη ἀπαραίτητος καὶ θεμελιώδης ὑπὸ τῆς κοινωνίας.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

Ὁ ἰατρός. Ἔχεις πυρετό; Καὶ βέβαια θἄχῃς. Δὲν σοῦ εἶπα ἀπόψε νὰ μὴ πάρῃς γιατρικό;

Ὁ ἄρρωστός,—Μὰ ἴσα-ἴσα ποῦ δὲν τὸ πῆρα...

Ὁ ἰατρός.—Αἴ, μὰ τότε πρέπει νὰ τὸ πάρῃς χωρὶς ἄλλο.

Ὁ ἄρρωστος.—...!!!...!!!...

«Σὲρ Καβοὺρ»

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Κυρίους, κυρίους,

«Πολλοὺς Ἀναγνώστας», Ἐνταῦθα. Στείλατέ μας ἕνα διήγημα σὰν τὴν «Πρόοδον τῆς Σοζύγου» καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν καὶ μικρότερον ἀκόμα ἂν εἶνε. Καταλάβατε τώρα περὶ τίνος πρόκειται;

— Σ. Νικητόπουλον, Λάρισσαν. Τὸ ψευδώνυμόν σας ποῖο εἶνε; Γράψατέ μας, παρακαλοῦμεν. Ψῆφοι ἐλήφθησαν.

— Σωτ. Τζωρτζόπουλον. Ψῆφοι διὰ κ. Ποσιαλῆν ἐλήφθησαν. Δεχόμεθα. Στείλατε. Ὅσον διὰ τὰ χειρόγραφά σας, περιμένατε.

— Πᾶνον Παπαηλιοῦ. Ἐλήφθησαν χειρόγραφα καὶ ψῆφοι.

— Ν. Β. Τσακαλάκην, Ἀμφισσαν. Θὰ δοθῇ εἰς τὴν κυρίαν ποὺ μᾶς λέτε. Δὲν ζητοῦμεν ἀγγλικὴν φιλολογίαν, ἀλλὰ φιλολογίαν, καταλάβατε;

— «Λὰ Π' τίτ φλέρ». Ὅπως θέλετε. Ὅ,τι μᾶς ἐστείλατε πολὺ νόστιμα. Περιμένομεν καὶ ἄλλα.

— Ἀκάκιον Κύκλαμον, Ἐνταῦθα. Τὸ λάθος διορθώθηκε.

— «Διαβολεμένο Λουστράκι», Βόλον. Ψῆφοι ἐλήφθησαν.

— Πανα. Δαπέργολαν, Κέρκυραν. Εἰς τὸ πρεπηγούμενον φύλλον θὰ ἰδῆτε τὴν ἐξήγησιν. Τὸ γράμμα σας διαψεύδει ὅ,τι λέτε γιὰ τὸν ἑαυτόν σας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἐγράφατε γιὰ ν' ἀστειευθῆτε. Αὐτὸ πρεπ μῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ πιστεύσωμεν. Ψῆφοι δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐὰν εὐαρεστεῖσθε μπορεῖτε νὰ παραιτηθῆτε τῆς ψηφοφορίας καὶ νὰ τοὺς μεταβιβάσετε εἰς ἄλλον ἢ νὰ ἐξακολουθήσετε. Σᾶς ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡ «Κυριακὴ» δὲν μεροληπτεῖ ὑπὲρ οὐδενός. Ἡσυχάσατε λοιπόν.

— Π. Σ. Τζανετόπουλον, Βόλον. Καὶ βέβαια δεχόμεθα.

— Σάββαν Παυλίδην, Θεσσαλονίκην. Θὰ δημοσιευθῇ ἀνυπερθέτως εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

— Ὀθωνα Ματαράγκαν, Ζάκυνθον. Στείλατε ἀνταποκρίσεις εἰς τὴν «Ἀκρόπολιν». Περιμένομεν.

— Ι. Χατζηπίρον, Ἰωάννινα. Τόμος θὰ σταλῇ. Ἐνεργεῖτε ὅπως πρέπει καὶ μὴ φοβᾶσθε τίποτε.

— Ι. Γ. Τράκαν. Τρίπολιν. Ἐμπρὸς λοιπόν, ἐνεργήσατε καὶ σεῖς. Στὴν ἀρχὴ ἐψηφίζεσθε πολὺ καλά.

— Δ. Ἀδάμ. Καταχωρίσεις πληρώνονται. Ἐξαίρεσις δὲν γίνεται.

— «Γιάγκον Ἀμπαζάκον», Θ. «Λῆμνος». Ἡ φωτογραφία σας εἰς τὸ ἑπόμενον. Τί θέλετε νὰ γράψωμεν ὑποκάτω; Στείλατέ μας ἀμέσως. Τὸ πρῶτον χειρόγραφον ἀπωλέσθη. Ὅ,τι ἄλλα λέτε θὰ γίνουν.

— Π. Χαραλαμπόπουλον, Κρέστενα. Ἔχει ἀκριβῶς τὰ αὐτὰ δικαιώματα.

— «Κομματάρχην Δδος Νιτοῦς». Πρέπει νὰ ἐγκρίνετε τὸ ψευδώνυμόν σας. Περιμένομεν.

— Β. Α. Ζαφρανᾶν, Βόλον. Διὰ τὰς μεταφράσεις ἡ «Κυριακὴ» ἔχει τοὺς τακτικοὺς συντάκτας της. Στείλατε τίποτε πρωτότυπον. Ἐὰν ἔμως ἔχετε καὶ μεταφράσεις ἀπὸ σύντομα κομμάτια μπορεῖτε νὰ τὰς στείλετε.

— Θωμᾶ Θωμᾶκον, Γύθειον. Καλὲ τί ἐπάθατε μὲ τὰ «ἐξοχότητα» καὶ «ὑψηλότητα» ποὺ μᾶς βαπτίζετε; Γιὰ τὰ χειρόγραφά σας περιμένετε.

— Χρῆστον Γιαννόπουλον. Βαθὺ (Σάμου). Θὰ τεθῇ ὅπου λέτε. Ψῆφοι ἐλήφθησαν.

— «Θρᾶκα», Καβάλλαν. Πρέπει νὰ ἐγκρίνετε τὸ ψευδώνυμόν σας. Ἡ φωτογραφία δὲν ἐκμοσιεύεται ἂν δὲν θέλετε. Ὅσον διὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀντιπροσώπου, κυττάξατε προηγούμενα φύλλα «Κυριακῆς». Θὰ ἰδῆτε ἐν ἐκτάσει ὅ,τι ζητεῖτε.

— «Λίγειαν». Ἐνταῦθα. Ἐὰν σᾶς ἐζητήσαμε τὸ ἀληθινό σας ὄνομα, δὲν τὸ κάναμε ἀπὸ ἁπλῆ περιέργεια. Ἄλλωστε ἐκτὸς τοῦ κ. ἀρχισυντάκτου κανεὶς ἄλλος δὲν θὰ τὸ ἐγνώριζε καὶ σᾶς βεβαιοῦμεν θὰ ἦτο ὡς ἐὰν νᾶμενε τελείως μυστικό. Ἀλλ' ἀφοῦ σᾶς εἶνε ἀδύνατον κάμετε ὅπως θέλετε.

— Φίλ, Καλογερόπουλον. «Κιλκίς». Τὸ ποίημα θὰ σᾶς στοιχίσῃ 4.50 πρὸς 20 λεπτὰ τὸν στίχον.

— Κων. Γαλιγάλην Λεβάδειαν. Ἐγκρισις ψευδωνύμου εἶνε 50 λεπτά. Αἱ καταχωρίσεις πληρώνονται 3 λεπτὰ τὴν λέξιν.

— Γ. Δ. Βουτιάδην, Θεσσαλονίκην. Στείλατε καὶ διὰ τὴν «Κυριακὴν» καὶ διὰ τὴν «Ἀκρόπολιν». Περιμένομεν. Ἡ «Κυριακὴ» ἔμως θέλει σύντομα πράγματα καὶ ὄχι σγοινοτενῆ.

— Ἰωάν. Κ. Πολυμένην, Λεδεκγάτς. Πολὺ καλὰ τὰ περίεργά σας. Περιμένομεν νὰ στείλετε κι' ἄλλα.

— Δημ. Ι. Σιδέρην, Ναύπακτον. Τὸ ἀστεῖο ποὺ μᾶς στείλατε τὸ ἔχει στείλει καὶ ἄλλος ἀναγνώστης τῆς «Κυριακῆς», πρωτύτερα τὸ ἐδιαβάσαμε ἀλλοῦ καὶ πάει λέγοντας. Οἱ γενικοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ ἔχουν ποσοστὰ ἀπὸ τὰς καταχωρίσεις, ποὺ θὰ λαμβάνουν καὶ ἑπομένως ἐὰν στέλλουν οἱ ἴδιοι θὰ ἔχουν ἐκπτωσιν. Ἐκεῖνοι, ποὺ θὰ ἐκλεγοῦν φυσικά, ὄχι οἱ ὑποψήφιοι.

= «Τὺμπ ντὲ Μπραλὺ», Καλάμας. Δὲν ἐλάβαμε τὸ ψηφοδέλτιον, ποὺ μᾶς λέτε.

= «Ἀναγνώστην», Ἀθήνας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ὡραῖό σας γράμμα. Ἀπὸ ποιὸ μέρος τὴν ἀγοράζετε ὅμως;

— Ἐλευθ. Παπαγεωργακόπουλον. Κέρκυραν. Θὰ σᾶς γράψωμεν ἰδιαιτέρως εἰς ὅ,τι μᾶς ἐρωτᾶτε. Τὰ 577 ψηφοδέλτια ἐλήφθησαν. Ἡ «Κυριακὴ» περιμένει πάντοτε δικά σας καὶ σᾶς συνιστᾷ θερμότατα τὴν «Νέαν Γενεάν». Αἱ ἀπαντήσεις ἐλήφθησαν.

= Δδα Ἀσπασίαν Σ. Ν. Κέρκυραν. Παντοῦ στέλλομεν φύλλα. Ἀκόμα καὶ στὴν Ἀμερική.

= Δδα «Νιτοὺς», Ἐνταῦθα. Στέλλετε πάντοτε. Τὸ χιοῦμορ σας εἶνε μοναδικό. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ γάμου ἐλήφθη. Εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον θὰ δημοσιευθῇ ἡ φωτογραφία σας.

= «Σαλβαδὼρ», Λαμία. Ἡ «Καταδίκη τῆς Σταφίλας» εἶνε γνωστότατον καὶ στὰ παιδάκια ἀκόμα.

= Μανον Κωλέτην Οἰκονόμον, Ἄργος. Τὸ 20ὸν ἐξεδόθη καὶ θὰ κυκλοφορήσῃ κατ' πύτας. Ἡ ψηφοφορία θὰ διαρκέσῃ ἀκόμα. Ψηφοδέλτια ἐλήφθησαν.

= «Ἔσεδρον», Καβάλλαν. Ὁ Μεραχλῆς ἔλαβε τὸ γράμμα σας ἐπὶ τέλους καὶ λέγει ὅτι ἔχετε δίκαιον. Σᾶς χαιρετᾷ.

= Γεώργιον Ν. Ζαφειράκον, Γύθειον. Γεώργιον Μουτσογιάννη, Θ. «Λῆμνος». Θ. Π. Σ. Βόλον. Γ. Α. «Αὐτόπτην Μαρτυρα», Σάμον. Γ. Χ. Ζαγ. Λαμίαν. Νικόλ. Γρυπονησιώτην, Λεβάδειαν. Φειδίαν Ν. Πανᾶν, Βαθὺ (Σάκου). Γ. Ζωτιαδὴν, Ἀθήνας, Μιχαὴλ Δ. Καλφαγιάννην. Ἀγγελ. Βλασσοπούλου, Καλαμας. Μιχ. Χρ. Γιαμπανᾶν, Ἀθήνας. Ἀγησίλ. Λεβεντὴν, Ναύπλιον. Ἰωαν. Μιχαλάκον, Πειραιᾶ. Βεν. Χαΐνην, Μεσσήνην. «Φιλκαν», Πειραιᾶ. «Ἑρμῆν», Πατρας. Σπυρ. Σῦρον, Θεσσαλονίκην. Θετοῦλαν Ξανθοῦ, Γύθειον. «Μπαρουτοκαπνισμένο Διόπακι», Θ. «Λῆμνος». Τὰ χειρόγραφα σας ἐλήφθησαν. Ὅ τι ἐγκριθῇ θὰ δημοσιευθῇ μὲ τὴν σειράν του.

— Ἐξασφαλίσατε ὅσα περισσότερα φύλλα μπορεῖτε τοῦ ἑπομένου τεύχους. Ἐκτὸς ὅτι κάθε ψηφοδέλτιον του θὰ ἰσχύῃ δι' ἓξ ψήφους, θὰ περιέχῃ περισσοτέρας εἰκόνας μοναδικὴν ὕλην καὶ χρώματα. Θὰ εἶνε πανηγυρικόν.

— Σᾶς παρακαλοῦμεν εἰς τὰ λογογραφήματά σας ἢ τὰς ἐπιστολάς σας νὰ βάζετε ὑπογραφὰς εὐανάγνωστους καὶ νὰ σημειώνετε τὸ μέρος ἐξ οὗ προέρχονται. Μερικοὶ ξεχνοῦν καὶ τὸ ἕνα καὶ τὸ ἄλλο.

— Ἀγοράσατε, εἴδατε, ἐδιαβάσατε τὴν «Νέαν Γενεάν» ποὺ ἐκυκλοφόρησε τὴν περασμένην Πέμπτην; Εἶνε τὸ περιοδικόν, ποὺ θὰ μαγεύσῃ, θὰ ἐνθουσιάσῃ κάθε ἕλληνόπουλο.

Ἐπροσέξατε τὸν διαγωνισμὸν τῶν κάρτ ποστάλ; Σᾶς ἀρέσει μὲ μιὰ κάρτ ποστὰλ νὰ κερδίσετε 200 ψήφους; Σπεύσατε λοιπὸν νὰ μᾶς στεῖλετε. Κύνένα τοπεῖο, κανένα κοστοῦμι, κανένα τύπο τῆς πατρίδός σας.

— Ὡραῖοναρ λοιπὸν τὴν ἄλλη Κυριακὴ καὶ καλὴ διασκέδασι.

Ὁ ταχυδρόμος σας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Δδα «Νιτοὺς». Γνωρίσατέ με, παρακαλῶ, μέσῳ «Κυριακῆς» τὴν διεύθυσίν σας. «ὁ Κομματάρχης σας»

= Εἰς τὸν ἐν Λαμίᾳ ἐορτάσαντα ἀγαπητόν μοι φίλον Ἀθανάσιον Φαρμάκην, εὔχομαι ἔτη πολλὰ καὶ ἐκπλήρωσιν παντὸς ποθητοῦ.

Θ. «Λῆμνος» Πᾶνος Πλατᾶς

= «Νιρβὰν» .... ποῦ οὔτε τὰ μαθήματα σὲ θέτουν εἰς ἐργασίαν, οὔτε ὁ ἔρως σὲ περιφρονεῖς μάλεψε ψήφους τῆς Δδος Νιτοὺς. Εὔχομαι νὰ μαζεύσῃς τοὺς περισσοτέρους. Μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπην μου θὰ ἔχῃς καὶ τὴν ἀμοιβήν, ποὺ ἐπόσχομαι.

,,Κομματάρχης Δδος Νιτοὺς''

= Μπερδαρόπουλον, Θεσσαλονίκην. Παρακαλῶ, γράψετέ μοι διεύθυσίν σας. Λαμία, Βαφειάδης.

= ,,Διαβολεμένο Τραΐνο''. Ἡσύχασε. Θὰ πάθῃς νιλές!

,,Ἀπέραντον Δάσος''

⁂

ΚΑΛΑΜΑΙ

Ἔβαλε καὶ ὁ Μέντης γιὰ ὑποψήφιος!

⁂

Ἀναγνῶσται τὴν πολυαγαπημένης ,,Κυριακῆς'' Ψηφίσατε ἐμὲ διὰ γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ νομοῦ Λαρίσσης.

Ζ. ΛΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ

⁂

ΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ὑποψήφιος Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας.

⁂

Λαμπεῖς γυμνασιόπαιδες καὶ λοιποὶ συμπολῖται

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΡΕΜΒΗ

Ζητεῖ τὴν ψῆφόν σας.

⁂

Ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαι. Ψηφίσαται ὅλοι καὶ ὅλαι τὸν ὑποψήφιον Μεσσηνίας

ΚΩΝ. Β. ΧΑΝΙΔΗΝ

⁂

Ἀλέξ. Κ. Χριστογιάννης
ὑποψήφιος Γενικὸς ἀντιπρόσωπος
ΕΥΒΟΙΑΣ

⁂

Ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαι
Ὅλοι μαζὶ τὴν ψῆφόν μας
Νὰ δώσωμεν προθύμως
Νιτοὺς τὴν Δεσποινίδα μας
Νὰ βγάλωμ' ἐπισήμως.

Ἀναγνωρίζω καὶ κομματάρχας καὶ ὁποιος μοῦ ἀποστείλει περισσοτέρους ψήφους διὰ τὴν Δδα Νιτοὺς θὰ ἔχῃ 10 κάρτ ποστὰλ καλλονῆς.

,,Κομματάρχης Δδος Νιτοὺς''

⁂

ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΣ

ὑποψήφιος Γενικὸς ἀντιπρόσωπος
ΣΑΜΟΥ ΚΑΙ ΙΚΑΡΙΑΣ

⁂

Προσοχή!.. Ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαι Ψηφίσατε Γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ νομοῦ Κυκλάδων τὸν Εὐάγγελον Τσεπαπαδάκην.

Γεώργιος Ἀν. Ψυχογιός.

⁂

Ἀναγνῶσται καὶ ἀναγνώστριαι. Ἐκθέτουσα ὑποψηφιότητα ζητῶ παρὰ πάντων καὶ πασῶν τὴν θερμὴν ὑποστήριξίν σας.

«ΟΡΦΑΝΗ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ»
ὑποψήφιος Γεν. ἀντιπρόσωπος νομοῦ Κυκλάδων.

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Σᾶς συνιστῶ θερμότατα τὸν ἀδελφόν μου πρόσκοπον, ὁ ὁποῖος κάθε Πέμπτην φαιδρός, δροσερός, χαρούμενος μὲ διηγήσεις, μὲ ταξείδια, μὲ χίλια δυὸ καλὰ πράγματα θὰ σᾶς κάνῃ συντροφιά, θὰ σᾶς χαρίζῃ ὧρες ἀξέχαστες, μοναδικὲς—τὴν «Νέαν Γενεὰν ἢ Περιοδικὸν τῶν Προσκόπων. Ὅποιος ἀγαπᾷ καὶ ὑποστηρίζει τὴν «Νέαν Γενεὰν» ἀγαπᾷ καὶ ὑποστηρίζει ἐμένα.

Η ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΝΤΑΛΛΑΓΑΙ

Ἀνταλλάσσω πανταχόθεν μὲ νέους καὶ νέας κάρτ ποστὰλ καὶ γραμματόσημα, κυρίως Κρήτης, Σάμου, Μυτιλήνης. Ἀπάντησις ταχεῖα. Δ)σις Δτὶς Σοφία Χ. Π. Ρ. Κέρκυρα.

⁂

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν ἐπιστολῶν. Σ. Σ. Κ Πόστ Ρεστάν, Ἀθήνας.

⁂

Ἀνταλλάσσω 5—6 ψηφοδέλτια δι' ἑνὸς μαγευτικοῦ Κερκυραϊκοῦ κάρτ ποστάλ. Μὴ χάνετε καιρόν. Στείλατε ἀμέσως Δ)σις Σπυρ. Δ. Μαρτίνην, ὁδὸς Ἐπιδπάμνου, Κέρκυραν.

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστάν μὲ Δδας Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Χαλανδρίου καὶ Ψαχνῶν. Δ)σις «Ἀπέραντον Δάσος», θωρηκτὸν «Κιλκίς».

⁂

Ἀνταλλάσσω κάρτ ποστάλ πανταχόθεν μὲ ἀπασάάκαντας πανιὸς εἴδους. Δ)σις «Νέα Γενεὰ» Ἀντιτορπιλλικὸν «Νέα Γενεὰ», Πειραιᾶ.

ΕΠΙΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἐπίσης ἐνεκρίθησαν τὰ ἑξῆς ψευδώνυμα.

«Ἀκάκιος Κύκλαμος», Ἀθῆναι.
«Πάλλουσα Καρδία», Λάρισσα.
«Λὰ Πετίτ Φλὲρ»
«Τὸ Διαβολεμένο Λουστράκι», Βόλος
«Τρελλὸς Κεφαλλωνίτης». Ἀργοστόλιον.
«Συμμορία τῆς Μαύρης μάσκας», Χαλκίς.

ΞΕΝΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΣΟΥ

Ἀφιεροῦται στὴ γιορτὴ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἐξαδέλφου Ἀντωνίου Ἰωαννίδου.

Μέσ' ἀπὸ πλοῖο δοξασμένο
Μέσ' ἀπ' τοῦ ναύτη τὴ ζωὴ
Δὲ βρίσκω ἄνθη νὰ σοῦ στείλω
Γιὰ νὰ σοῦ φάνω τὴ γιορτή.

Σοῦ στέλλω ὅμως τὰς εὐχάς μου
Καὶ σ' εὔχομαι πολὺ νὰ ζήσῃς
Πίκρες, καϋμοὺς στὸ βίο σου
Ποτὲ μὴν ἀπαντήσῃς.

Θωμ. «Λῆμνος» «Ἑκατόγχειρ»

ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΝ

—⁂—

Εἰς τὸ περίπτερον «Ἀετοράχη» τοῦ τραυματίου Μιλτιάδου Μέτση, γωνία ὁδῶν Σταδίου καὶ Κοραῆ, εὑρίσκετε ὅλας τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ ἑλληνικὰ καὶ ξένα. Ἐπίσης καπνὰ καὶ ἀγαρέττα ἐκλεκτὰ ὅλων τῶν καπνεμπόρων. Ποῦρα, χαρτόσημα καὶ γραμματόσημα.

Τρέξατε ὅλοι εἰς τὸν τραυματίαν

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ ΑΕΤΟΡΑΧΗ

ΤΟ Β' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ «ΙΣΧΥΣ»
Η «ΖΑΚΥΝΘΟΣ»

Ζητεῖ ἀντιπροσώπους. Πρῶτος διαγωνισμός· «Εἶμαι πέλαγος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν τὴν κατάληξίν μου ἀλλάξῃς, κόρην τοῦ Νηρεὺς θὰ μὲ κάμῃς». Λύσεις μέχρι 20 Ἰανουαρίου μετὰ 10λέπτου Βραβεῖα καταπληκτικά. Κερδίζουν 6 ἀριθμοί. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὅλοι Λαχεῖα 25λεπτα Γράψετε Ὄθωνα Ματαράγκαν Ζάκυνθον.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΗ

(Σκέψις ἀστείου φιλοσόφου)

— *Ἡ γυνὴ εἶνε τὸ ἄνθος τῆς δημουργίας, ἄνθος χωρὶς πέταλα εὐτυχῶς, διότι ἀρκετὰ μᾶς ἐκκωφαίνει ἤδη μὲ τὰ ἁπλᾶ τακούνια της.*

Ὅλα τὰ ἄνθη δένονται εἰς ἀνθοδέσμας, ἀλλ' ὅλαι αἱ γυναῖκες δὲν εἶνε διὰ δέσιμον.

Τὸ ἄνθος ἅμα σοῦ ἀρέσει κόψε το, τὴν γυναῖκα ὅμως καὶ ἂν δὲ σοῦ ἀρέσῃ ἀκόμη, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὴν κόψῃς.

— *Κόπτουν τὰ ἄνθη καὶ ράπτουν αἱ γυναῖκες.*

— *Τὰ ἄνθη ἔχουν συμβολικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ δὲν ὁμιλοῦν· αἱ γυναῖκες καὶ γλῶσσαν ἐὰν δὲν εἶχον, θὰ εὕρισκον τρόπον νὰ ὁμιλοῦν,*

Τὸ ἄνθος καὶ ἡ γυνὴ ἔχουσι κοινὸν προσόν, τὸ κάλλος, καὶ κοινὸν ἐλάττωμα, τὴν ἀκανθα. (Ἀκανθὰ τῆς γυναικὸς ἀνομάζεται Γλῶσσα.

— *Καὶ τῶν πολλῶν ἀνθέων καὶ τῶν γυναικῶν ἡ συναναστροφὴ σοῦ προξενοῦν κεφαλόπονον.*

=Τὰ ἄνθη διατηροῦνται ξηρά, αἱ γυναῖκες οὐδέποτε.

— *Ἐκ πολλῶν ἀνθέων κατασκευάζονται καὶ γλυκίσματα· μὲ τὰς γυναῖκας μὴ δοκιμάσῃς, διότι θὰ χάσῃς τὴν ζάχαρίν σου.*

— *Τὰ ἄνθη φέρονται ἐνίοτε καὶ ὡς φαρμακευτικὰ εἴδη, ἀλλ' αἱ γυναῖκες εἶνε πάντοτε φαρμακερὸν γένος.*

Τὰ ἄνθη μαραίνονται, αἱ γυναῖκες μαραίνουν.

— *Καὶ τῶν ἀνθέων καὶ τῶν γυναικῶν ὁ προορισμὸς εἶνε τὰ στέφανα.*

«La Petite Fleur»

ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΤΕΧΝΗ

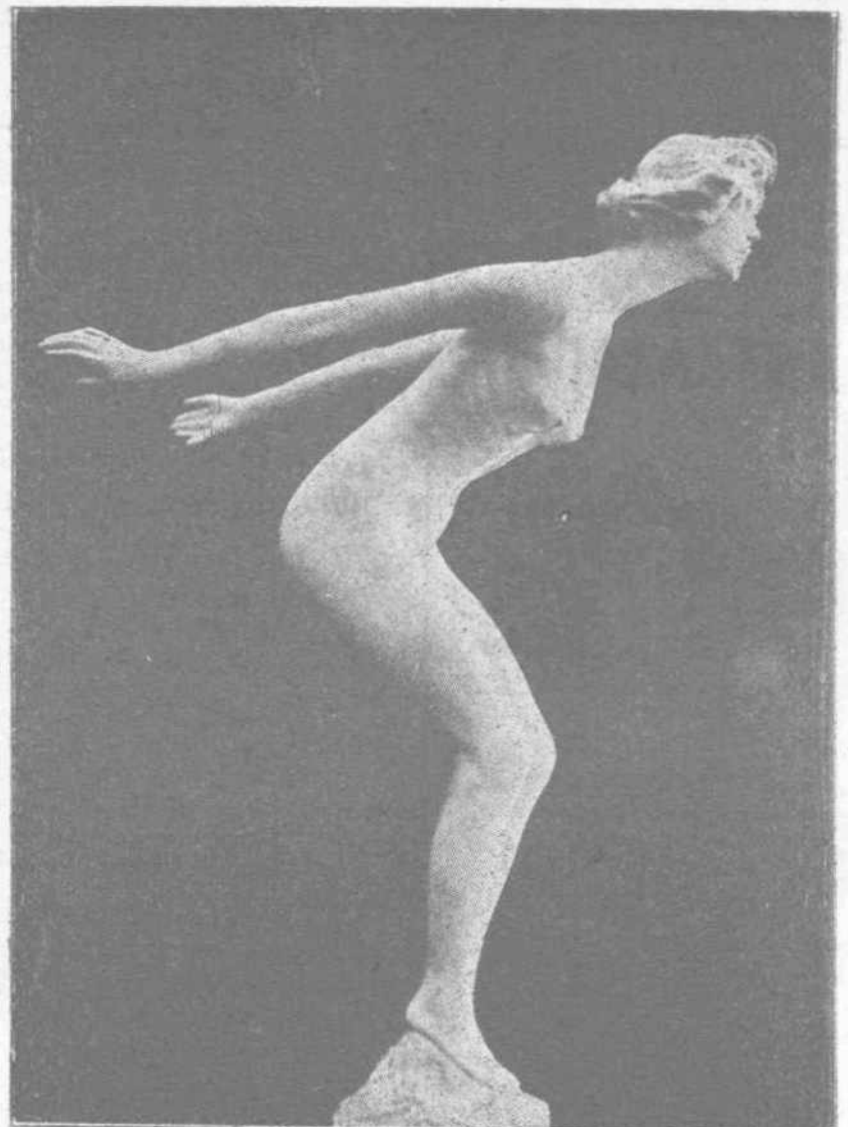

ΕΛΑΦΡΑ ΣΑΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΥΡΑ
Ὑπὸ τοῦ κ. ΑΞΕΛ ΕΜΠΕ

Τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον τοῦ σουηδοῦ γλύπτου ἀποδίδει μὲ μαγευτικὴν ἁπλότητα τὴν χάριν τῆς λεπτῆς γραμμῆς καὶ τὴν ποίησιν τῆς ἁπαλῆς κινήσεως.

Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ
ΤΩΝ ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Μέχθι τῆς παρελθούσης Τρίτης τὸ ἀπόγευμα, οἱ ψῆφοι οἱ σταλλέντες πρὸς τὰ γραφεῖά μας δίδουν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα.

Ἀττικῆς		
Γεώργιος Γκοτζογιάννης	ψήφους	911
Ἰωσὴφ Πρίστερσον	ψήφους	766
«Ἀκάκιος Κύκλαμος»	»	512
«Δνὶς Νιτοὺς»	»	406
Ἀλέξανδρος Τσιφλάκος	»	33
Μιχαὴλ Δ. Καλφαγιάννης	»	27
Ἀχαΐας καὶ Ἤλιδος		
Ἀνδρέας Ἀντύπας	»	438
«Κλεφτόπουλο τοῦ 21»	»	380
Βασίλ. Σ. Κουβέλης	»	230
«Ἑρμῆς»	»	157
Πατρινὸς Γυμνασιόπαις	»	; ; ;
Χρῆστος Ἀντύπας	»	89
Ἰωάννης Α. Μαλλᾶς	»	72
Θᾶνος Θ. Ζάρκος	»	60
Νῖκος Φραγκονικολόπουλος	»	22
Ἀνδρ. Π. Στεργιόπουλος	»	19
Τηλέμαχος Γερ. Καββαδίας	»	10
Ἀρκαδίας		
Θᾶνος Θανοῦκος	ψήφους	2139
Ι. Γ. Τράκας	»	107
Χρῆστος Γιαννόπουλος	»	46

Μεσσηνίας		
Γεώργιος Λοῦμος	»	350
Παναγ. Σύρμας	»	201
Π. Βογιατζόπουλος	»	180
Βενετσᾶνος Χαΐνης	»	125
Ἀγγ. Ν. Παπαθεοδωρόπουλος	»	34
Ἰωάννης Γ. Πλεμμένος	»	32
Νικόλ. Μέντης	»	12
Κωνστ. Β. Χανίδης	»	4
Ἀργολιδοκορινθίας		
Μάνος Οἰκονόμου	ψήφους	102
Δέσποινα Σ. Οἰκονόμου	»	72
Παναγ. Μονήφορος	»	24
Τάκης Ἰωάννου	»	14
Νικόλ. Μιχαλάκος	»	3
Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος		
Ἀλ. Πηλίδης	ψήφους	627
Ν. Ρ. Ἰσκαλάκης	»	; ; ;
Ἀντών. Σαπερόπουλος	»	62
Ἀθαν. Στεργίου	»	29
«Ποιητικὴ Ρέμβη»	»	13
Ἠλίας Πλατώνης	»	11
Τρικκάλων		
Φώτιος Κελεπούρης	ψήφους	135
Ἀθανάσ. Μπουκουβάλας	»	125
Ἀθαν. Πασιαλῆς	»	114
Σπῦρος Χ. Μαρκέας	»	63
Χαρ. Ριζόπουλος	»	15
Δνὶς Ἀλκ. Χατζῆ-γώγου	»	5
Βάγγος Παϊβάνης	»	1

Λαρίσσης		
Πᾶνος Παπαηλιοῦ	ψήφους	125
Στυλιανὸς Κουτναντζῆς	»	95
«Πάλλουσα Καρδία»	»	45
Γρηγ. Σκαβέντζος	»	41
Ἡρακλῆς Φάσακας	»	39
Ζ. Ἀστυνομικὸς	»	15
«Μικρὸς Ντζέντελμαν»	»	14
Γεώργιος Καρδαρᾶς	»	13
Γεώργ. Ζαρλᾶς	»	7
Εὐβοίας		
Ἀλέξ. Κ. Χριστοφίλης	»	304
«Διγενὴς Ἀκρίτας»	»	148
Θεμιστ. Μ. Φωτίου	»	96
Αἰτολοακαρνανίας		
Δ. Δ. Παλιούρας	ψήφους	20
Κ. Ν. Ρήγας	»	16
Ἀθαν. Τσίντζος	»	12
Σπυρ. Γκρέκας	»	11
Παναγ. Ζῶτος	»	11
Λακωνίας		
Γεώργιος Γκῖτσος	»	121
Ἀριστείδης Πουλαντζᾶς	»	23
Κερκύρας		
Ἐλευθ. Παπαγεωργακόπουλος	»	630
«Μυῖγα»	»	458
Παναγ. Λαπέργολας	»	369
Σπυρ. Μαρτίνης	»	33
Κεφαλληνίας		
Χαρ. Π. Συνοδινὸς	»	89
Ἀναστ. Θεοδοσᾶτος	»	27
Ζακύνθου		
Ὄθων Ματαράγκας	»	12
Θεσσαλονίκης		
Σάββας Παυλίδης	»	426
Στέφανος Μεγδανόπουλος	»	120
Γ. Μπερδανόπουλος	»	87
Νικόλ. Κανάκης	»	68
Ἰωάνν. Στουγιαννάκης	»	48
Πρεβέζης		
Δημ. Ἀλέπαντος	»	216
Ἰωάνν. Δ. Μανόπουλος	»	5
Χανίων		
Ἀπόστολος Ἀποστολάκος	»	419
Ἰωαννίνων		
Ἰωάνν. Χατζημπῦρος	»	250
Νικόλ. Δαλαμάγκας	»	200
Βίκτωρ Νιγρὶν	»	141
Μάρκος Παπαζήσης	»	6
Κοζάνης		
Ε. Δάφας	»	35
Σάμου		
Σπῦρος Κωνσταντᾶς	»	36
Βασίλ. Γιαννόπουλος	»	2
Κυκλάδων		
Εὐάγγελος Τσεπεδάκης	»	15
Λέσβου		
«Ἥρως τοῦ Κιλκίς»	»	45
Εἰς τὸν Στόλον		
«Μπαρουτοκαπνισμένο Δυοπάκι»		234

Ὁ «Λευκὸς Πύργος» παραιτεῖται τῆς ψηφοφορίας καὶ μεταβιβάζει τοὺς 150 ψήφους του ὡς ἑξῆς· 50 ψήφους εἰς τὴν Δδὰ Νιτοὺς, 50 εἰς τὴν «Μυῖγαν» Κερκύρας καὶ 50 ψήφους εἰς τὴν Δδα Δέσποιναν Οἰκονόμου (Ἀργολιδοκορινθίας).

Ὅλοι οἱ μειοψηφοῦντες κ.κ. ὑποψήφιοι ἃς προμηθευθοῦν ψηφοδέλτια τοῦ ἑπομένου τεύχους, ποῦ ἰσχύουν δι' ἓξ ψήφους.

ΜΕΡΣΙ!

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

Ἀπὸ μερικὰς ἐπιστολὰς

Εἶσαι μιὰ κοῦκλα, μιὰ κυρία ποῦ ντύνεται μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, πλουμισμένη, μὲ ὅλα τὰ καλά. Σ' ἀγάπησα καὶ θὰ σ' ἀγαπῶ. Σὲ θέλω ἔτσι πάντα ὡραία, θεία, βασίλισσα, εὔθυμη—πάντα γεμάτη ἰδανικό.

Ἀθῆναι. Ρέας Μῦρος.

⁂

Ἔχετε ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἐκ μέρους τοῦ πληρώματος τοῦ θωρηκτοῦ «Λῆμνος» διὰ τὸ χριστουγεννιάτικο φύλλον σας. Ἦταν μαγεία, τρέλλα, θαῦμα, Τί νὰ μᾶς κάμουν τὰ 50 φύλλα, ποῦ μᾶς στέλλετε; Σᾶς παρακαλοῦμεν καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ ναῦται τῆς «Λήμνου» νὰ μᾶς στέλλετε περισσότερα.

Θ. «Λῆμνος».
Γιάγκος Ἀμπαζᾶκος

⁂

Ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς γράψω διὰ τὸ περιοδικόν σας θὰ εἶνε πολὺ κατώτερον τῆς πραγματικότητος. Δὲν περιγράφεται μὲ τί ἐνθουσιασμὸν περιμένουν τὴν «Κυριακὴν» ἐδῶ κάθε ἑβδομάδα.

Εὐξεινούπολις. Ι. Βαρναῖος.

⁂

Θύελλαν ἐνθουσιασμοῦ σήκωσε στὴ Λευκάδα ἡ ἀγαπητὴ «Κυριακή». Ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα τἄρριξε κάτου τ' ἄλλα περιοδικά. Οἱ πιὸ ἀνεπτυγμένοι καὶ μορφωμένοι τῆς πόλεώς μας, ποῦ ποτὲ δὲ θὰ γύριζαν νὰ κυττάξουν τὰ ἄλλα δεκάλεπτα περιοδικὰ ποῦ ἐξεδίδοντο, τρέχουν διψασμένοι στὸ πρακτορεῖο νὰ τὴν ἀγοράσουν.

Λευκάς. Ἡ «Μυῖγα».

⁂

Δὲν φαντάζεσθε πόσον ἀγάπησα τὸ φύλλον σας. Τὰ πάντα θὰ ἐνεργήσω ὑπὲρ τῆς φίλης «Κυριακῆς». Θελήσατε νὰ μὲ θεωρήσητε ἕνα ἐκ τῶν καλλιτέρων φίλων τοῦ περιοδικοῦ σας.

Ἰωάννινα.
Νικόλ. Δαλαμάγκας.

⁂

Ἡ ἐκλεκτὴ ὕλη τοῦ περιοδικοῦ σας μὲ κατεμάγευσε.

Ἀθῆναι. Ἠ. Κόκκινος.

⁂

Ἡ «Κυριακὴ» προχωρεῖ ἁλματωδῶς πρὸς τὰ πρόσω καὶ ὅσο προχωρεῖ τόσο καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ ὁ θαυμασμὸς ὅλων αὐξάνει. Εἶμαι ὁ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ περιοδικοῦ σας.

Ἰωάννινα.
Π. Γ. (Στρατιώτης).

⁂

Ὁ θαυμασμός μου πρὸς τὸ περιοδικόν σας εἶνε ἄπειρος. Ὅσο περνοῦν ἡ ἑβδομάδες ὅλο καὶ νέα διαμάντια μᾶς παρουσιάζει ἡ «Κυριακή».

Λεβάδεια.
Νίκος Ἰω. Γρυπονησιώτης.

⁂

Φιλτάτη «Κυριακή». Ὁμοιάζεις μὲ παράδεισον φυτευμένον μὲ τὰ ὡραιότερα ὀπωροφόρα δένδρα καὶ τὰ εὐοσμώτερα ἄνθη ἐντὸς τοῦ ὁποίου μαγευμένοι πλανοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί σου.

Κρέσταινα.
Πᾶνος Χαραλαμπόπουλος.

⁂

Σᾶς συγχαίρω θερμότατα διὰ τὸ περιοδικὸν Ὑμῶν. Εἶνε ἀληθινὰ σπάνιον. Ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου μὲ κατέκτησε, μὲ ἠχμαλώτισε. Περιμένω ἀνυπομόνως τὸ Σαββατόβραδο γιὰ νὰ τὸ ἀπολαύσω.

Βόλος. Β. Α. Ζαφφαρᾶς.

⁂

Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὸ θελκτικώτερον, τὸ διασκεδαστικώτερον τῶν περιοδικῶν, τὴν «Κυριακήν», ποῦ στολίζεται μὲ ὅλας τὰς χάριτας.

«Τρελλὸς Κεφαλλωνίτης».
Κ.Τ.Δ. Κ.Τ.Δ.

ΤΙ ΤΡΩΓΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΙΝΕΙ Ο ΚΑΪΖΕΡ

Ἐκτὸς τοῦ βοείου κρέατος, τοῦ αἱμάσσοντος, ὡς τὸ προτιμᾷ ὁ Κάϊζερ, τῆς καπνιστῆς πάπιας, τῶν γεωμήλων καὶ τοῦ κυνηγίου, οὗτος προτιμᾷ καὶ κατασκεύασμά τι ἐκ λαχάνων, γαρνιρισμένων μὲ σάλτσαν καὶ χοίρειον καπνιστὸν λίπος.

Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βερολίνου τὸ ὀνομάζουσι «τὸ φαγητὸν τῶν γάμων», διότι ὁ Κάϊζερ ἀπῄτησε νὰ σερβιρισθῇ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου του καὶ τὸ ἐπέβαλεν εἰς τοὺς ἡγεμονικοὺς του ξένους.

Ἐκ τῶν τυρῶν προτιμᾷ τὸν περίφημον τοῦ Τσέτσερ, τοῦ Μούνστερ καὶ ἕνα τοῦ Τούριγγ ὅστις περιέχει κόκκους κυμίνου.

Δὲν λησμονοῦν ποτὲ νὰ σερβίρουν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας πλακοῦντας, πῆτας καὶ περιχύματα ἐκφρούτων.

Ὡς ποτὰ δὲ οἴνους τῆς Καμπανίας καὶ τῆς Χαβλίδος καὶ ἐνίοτε Μηλίκον.

Εἰς τὴν τράπεζαν μένει ὀλίγον καὶ δὲν φαίνεται γευόμενος νὰ λαμβάνῃ εὐχαρίστησιν, ἐξαίρεσιν κάμνει διὰ τὸν καφὲ τῆς Μόκας, ἐκ τοῦ ὁποίου λαμβάνει ἓν ἢ δύο φλυτζάνια ἔπειτα ἀπὸ ἑκάστου τῶν δύο κυριωτέρων του γευμάτων. Εἶνε καφὲς ἀποκλειστικῶς προωρισμένος διὰ τὸν μονάρχην, ὅστις δὲν ἐπιτρέπει νὰ πίνωσιν ἐξ αὐτοῦ ἢ ἡ αὐτοκράτειρα σύζυγός του καὶ σπανίως ὁ Διάδοχος. Προέρχεται ἀπὸ τὰς αὐτοκρατορικὰς φυτείας τοῦ Μεξικοῦ καὶ κατ' ἔτος ἀποστέλλουσιν ἐξ αὐτοῦ μίαν ἑκατοντάδα κοιλῶν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Πότσδαμ, ὅπου ὁ καφὲς πρέπει νὰ μείνῃ τέσσαρα ἔτη διὰ νὰ ὡριμάσῃ, πρὶν ἀρχίσῃ νὰ καταναλίσκεται διὰ τὸν αὐτοκράτορα.

Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἔκπτωσιν τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμίτ, Γουλιέλμος ὁ ΙΙ ἀπαξιοῖ ν' ἀσχολεῖται εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ μαγειρίου, οἱ μάγειροί του εἶνε μία δαπάνη αὐστηρῶς περιωρισμένη, ἐκτὸς φυσικά τῶν ἑορτασίμων ἡμερῶν, καθ' ἃς τὰ γεύματα εἶνε ποικιλώτερα.

Ὁ Κάϊζερ προτιμᾷ τὴν Γερμανίαν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν «μενοὺ». Ἐπὶ τοῦ «Χοετζόλερν» ταῦτα στολίζονται ἀπὸ μίαν ἁπλὴν φωτογραφίαν παριστάνουσαν τὴν αὐτοκρατορικὴν θαλαμηγόν.

Ὅταν μία πριγκίπισσα γευματίζει εἰς τὴν αὐλήν, ὁ Γουλιέλμος, θέλων νὰ τὴν τιμήσῃ ἰδιαιτέρως, τὴν εἰκονίζει ἐπὶ τοῦ «μενοὺ» ἐν μικρογραφείᾳ.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Αἴγιον
Βασίλειος Σ. Κουβέλης

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

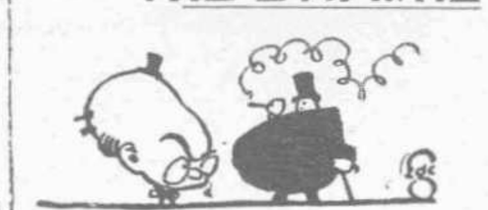

Ἱερεὺς τριακονταετὴς πρὸς νεαρώτατον θεολόγον μέλλοντα ἱερομόναχον.

— Καϋμένε, δὲν ἀποφασίζεις νὰ παντρευτῇς; Περνᾷς ἀπ' τῆς ζωῆς τὸ περιβόλι, καὶ δὲν τολμᾷς νὰ κόψῃς ἕνα λουλοῦδι νὰ τὸ μυρίσῃς;

— Πρὶν προφθάσῃ ὁ θεολόγος ν' ἀπαντήσῃ ἀκούστηκε ἡ φωνὴ μορφωμένου χαμινίου.

«Ἄσ' τὴν πούσι ρέ παππά!»

«Λίγεια»

— Τί λὲς γιατρὲ μήπως δὲν ἐπιτύχῃ ἡ ἐγχείρησις;

— Φίλε μου ἂν δὲν ἐπιτύχῃ οὐδέποτε θὰ τὸ μάθῃς.

Πελάτης (καθ' ἑαυτόν) —

— Ἔξοχα. . . Ἔξοχα. . .

Ξενοδόχος - Α ! ... κι' ὅμως, παραπονέθηκε εἰς τὸ παιδί ὅτι τὸ μπιφτὲ κι εἶναι σκληρό.

— Βρὲ χριστιανέ μου, λέω γιὰ τὰ δόντια μου, δὲν λέω γιὰ τὸ φαΐ σου.

— Ἐγώ, παιδί μου εἶμαι ὑπὲρ τοῦ δικαίου τῶν γυναικῶν, αἱ σουφραζέται ἔχουν δίκαιον...

— Μὰ σεῖς θεία, μὲ τόσες σούφρες ποῦ ἔχετε, δικαιωματικῶς πλέον θὰ κηρυχθῆτε σουφραζέτα...

Αθ. Χ.

Γ. ΧΟΡΝΟΥΓΓ

Ο ΣΤΙΓΓΑΡΗΣ

(Αἱ καταπληκτικαὶ περιπέτειαι τοῦ ἀπαραμίλλου καὶ ἱπποτικοῦ ἀρχιλῃστοῦ τῆς Αὐστραλίας.)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ὁ θαυμασμὸς διὰ τὸν λῃστὴν

Ὁ Γεώργιος Μέλβιν, ὁ ὁποῖος ἐβοήθει τὴν μητέρα του εἰς τὸ κατάστημα μουσικῆς, πωλῶν μουσικὰ τεμάχια καὶ καμμιὰ φορὰ καὶ κανένα πιάνο εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ριβερίνας, ἦτο ὁ μεγαλείτερος θαυμαστὴς λῃστῶν ἐν γένει καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Στιγγαρῆ.

Αἱ τελευταῖαι περιπέτειαι τοῦ Ἀρχιλῃστοῦ τοῦ εἶχαν κάμει τόσην ἐντύπωσιν, ὥστε γιὰ νὰ τὸν μιμηθῇ ἐφοροῦσε κι' αὐτὸς μονόκλ στὸ μάτι του.

— Ὁ Στιγγαρῆς, ἔλεγε συχνὰ εἶνε ὁ μεγαλείτερος ἄνθρωπος στὴν Αὐστραλία. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη καθὼς κάθονταν μέσα στὸ κατάστημα μὲ τὴν μητέρα του ἕνας ξένος ἦρθε κι' ἐζήτησε ν' ἀγοράσῃ ἕνα ὀργανέττο. Ἐφαίνονταν πῶς ἔρχονταν ἀπὸ μακρυὰ κτὶ ἡ Κα Μέλβιν τὸν παρεκάλεσε νὰ καθήσῃ λιγάκι ν' ἀναπαυθῇ, καὶ νὰ πιῇ ἕνα φλυτζάνι τσάϊ. Ὁ ξένος ἐδέχθη, ἤρχισεν τὶς κουβέντες καὶ δὲν ἄργησεν ὁ νεαρὸς Μέλβιν ν' ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Στιγγαρῆ.

— Τὸν γνωρίζω, κάνει ὁ ξένος.

— Πῶς, τὸν εἴδατε; ἠρώτησεν ὁ Μέλβιν ἔκπληκτος.

— Ναί, πέρασα μιὰ βδομάδα μαζί του ὡς φίλος του. Μιὰ φορὰ μάλιστα μοῦσωσε τὴ ζωή. Ὕστερα ὅμως μ' ἄφησε καὶ δὲν τὸν ξαναεῖδα.

— Γιατί;

— Ἐπειδὴ ἤθελα νὰ τὸν πιάσω, ἀπεκρίθη ὁ ξένος μὲ χαμηλὴ φωνή.

— Νὰ πιάσετε ἕναν ποῦ σᾶς ἔσωσε τὴ ζωή;

Ὁ θαυμασμὸς τοῦ νεαροῦ Μέλβιν γιὰ τὸ Στιγγαρῆ ἐδιπλασιάσθη ἐκείνη τὴ στιγμή.

— Ἀ! ἀνέκραξε· εἶνε θαυμάσιος, ἐξαιρετικὸς ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ λῃστής. Αὐτὸ ποῦ μοῦ διηγεῖσθε τώρα μὲ πείθει περισσότερο γιὰ τὴν ἀξία τοῦ ἀνθρώπου!

Ὁ ξένος ἐχαμογέλασε μὲ περιφρόνησι κι' ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ κατάστημα. Ἐπροχώρησε πρὸς τὸ δάσος, βρῆκε τὴν ἄσπρη του φοράδα κι' ἐδιασκέδαζε μὲ τὸ θαυμασμὸ τοῦ νέου ἐκείνου γιὰ τὸ ἄτομό του—γιατὶ αὐτὸς ἦταν—ὁ Στιγγαρῆς.

Τὴν ἐπομένην νύχτα στὶς ὀκτὼ ξαναμπῆκε στὴν πόλι καὶ πλησίασε πρὸς τὸ μουσικὸν κατάστημα, τὸ ὁποῖον βρῆκε κλειστό. Ἔστριψε τότε πρὸς τὸ σπίτι καὶ χτύπησε τὸ τζάμι τῆς βεράντας. Τοῦ ἄνοιξε ἡ Κα Μέλβιν καὶ τοῦ κάνει.

— Ξέρετε, κύριε, ἐσηκώσατε τὰ μυαλὰ τοῦ παιδιοῦ μου.

— Ἐγώ;

— Μάλιστα. Ἦταν πάντα ἐνθουσιασμένος μὲ τὸν Στιγγαρῆ, ἀλλὰ τώρα ἐσεῖς τὸν ἀνάψατε περισσότερο μὲ κεῖνα, ποῦ τοῦ διηγηθήκατε.

Ἡ κυρία ἔμπασε τὸν λῃστὴν εἰς τὸ δωμάτιο τοῦ υἱοῦ της καὶ τοῦ κάνει δείχνοντας τοὺς τοίχους·

— Ἰδοὺ τί ἔχει ὁ γυιός μου καὶ τί προσκυνάει.

Μπροστά του εἶδε ὁ Στιγγαρῆς μιὰ φωτογραφία εἰς μεγάλο σχῆμα τοῦ ἑαυτοῦ του, μέσα σὲ πολυτελῆ χρυσῆ κορνίζα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ νεαρὸς Μέλβιν στὴ μέση ἀπ' τὶς ἄλλες εἰκόνες καὶ φωτογραφίες.

— Αὐτὰ θὰ τὸν πάρουν στὸ λαιμό τους, προσέθεσεν ἡ μητέρα του. Ξέρετε τί τοῦ καρφώθηκε; Νὰ γίνῃ λῃστής. Ἀπόψε πῆρε τ' ἄλογο καὶ πάει κατὰ τὸ δάσος γιὰ νὰ λῃστέψῃ, λέει, τὸ λεωφορεῖο. Ἔχει τόσες βραδυές, ποῦ ξεκινάει γιὰ τέτοια δουλειά, μὰ γυρίζει πάντα μετανοιωμένος. Ἀλλ' ἂν καμμιὰ φορὰ πραγματοποιήσῃ τὴν τρελλὴ αὐτὴ ἰδέα;

— Καὶ ποῦ λέτε νἆνε τώρα;

— Στὸ δημόσιο δρόμο, δίπλα στὸ δάσος, ἀπὸ κεῖ ποῦ περνᾷ τὸ λεωφορεῖο.

Ὁ Στιγγαρῆς δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ περισσότερα. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἔλυσε τὴ φοράδα ποῦ εἶχε δέσει στὴν αὐλή, καβαλλίκεψε καὶ δὲν ἄργησε νὰ ἀνταμώσῃ στὸ δρόμο τὸν νεαρὸν Μέλβιν, ποῦ περίμενε γιὰ νὰ κάμῃ τὸ πρῶτο του λῃστρικὸ κατόρθωμα ἐκείνη τὴ νύχτα.

Μόλις ὁ τελευταῖος εἶδε ὑπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης τὸ λῃστὴ νἄρχεται κατ' ἐπάνω του, μόλας τὰς ἀποφάσεις ποῦ πῆρε κείνη τὴ νύχτα ἔκρινε προτιμώτερο νὰ βάλῃ στὴν τσέπη του τὸ ρεβόλβερ καὶ νὰ περιμένῃ. Ποιὸς ξέρει. Μπορεῖ νὰ μὴν ἄξιζε καὶ τὸν κόπο νὰ ριψοκινδυνεύσῃ τὴ ζωή του γιὰ νὰ λῃστέψῃ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν.

Μόλις ὅμως ὁ Στιγγαρῆς ἔφθασε πλησίον του, ἀνεγνώρισε τὸν ξένον ποῦ ἐπεσκέφθη χθὲς τὸ κατάστημα καὶ τοῦ κάνει·

— Τί θέλετ' ἐδῶ;

— Ἐσὺ νὰ μοῦ πῇς τί θέλεις.

— Ἦρθα γιὰ νὰ λῃστέψω τὸ λεωφορεῖο.

— Ὥστε ἀπεφάσισες νὰ γίνῃς λῃστής;

— Μάλιστα.

— Τὸ σκέφθηκες καλά; Δὲν μοῦ φαίνεσαι ὅμως φτειασμένος γιὰ λῃστής. Γιὰ τέτοιο ἐπάγγελμα δύσκολο χρειάζονται ἄνθρωποι πολὺ ἀλλοιώτικοι ἀπὸ σένα, σὲ βεβαιῶ.

— Ὁπωσδήποτε θὰ γίνω, ἀπεκρίθη ὁ νέος μὲ πεῖσμα.

— Θὰ σὲ πᾶν στὴν κρεμάλα ὕστερ' ἀπὸ λίγους μῆνας.

— Δὲ θὰ σκοτώνω κόσμο. Μόνο λῃστείας θὰ κάνω.

— Καὶ δὲν συλλογίζεσαι τὴ μητέρα σου τοὐλάχιστον, κάνει ὁ Στιγγαρῆς κυττάζοντας μὲ σοβαρότητα τὸν νέον στὰ μάτια.

Ὁ Μέλβιν στὰ λόγια αὐτὰ ἔγινε χλωμὸς καὶ μιὰ μελαγχολία βούρκωσε τὸ πρόσωπό του. Ὁ λῃστὴς βλέποντας ὅτι τὰ λόγια του ἔφεραν καλὸ ἀποτέλεσμα, ἐξηκολούθησε:

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΟΥΝΑΡΙΚΑ

Τὸ πρακτικώτερον, πολυτιμώτερον καὶ ἀγαπητότερον ΔΩΡΟΝ τῶν κυρειῶν καὶ δεσποινίδων.

Προμηθευθῆτε ὅλοι τὰ Γουναρικὰ ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν συλλογὴν τοῦ καλλιτέχνου

ΝΑΟΥΜ ΤΣΙΣΤΙΝΑ

Ἑρμοῦ — Χριστοπούλου 5

(Ἔναντι Καπνικαρέας)

ΤΗ ΓΛΥΤΩΣΕ

Ὁ διδάσκαλος ἕτοιμος ὅπως . . . φιλοδωρήσῃ τὴν . . . ράχιν τοῦ μικροῦ Ψευτίδου διὰ ραβδισμῶν.

— Βρέ, τί σοὔκανε ὁ μπάρμπα Μήτρος καὶ τοὔσπασες τὸ κεφάλι μὲ τὴ πέτρα; . . .

— Νά . . . γιατ' μοῦ ἔβρισε . .

— Τί, μωρὲ ζῶον; . .

— Τὸν πατέρα μου, καὶ τὸν . . . δάσκαλό μου. . .

Ἄμφισσα — *Ν. Β. Τσαμαλάκης*

ΣΙΓΑΡΕΤΑ

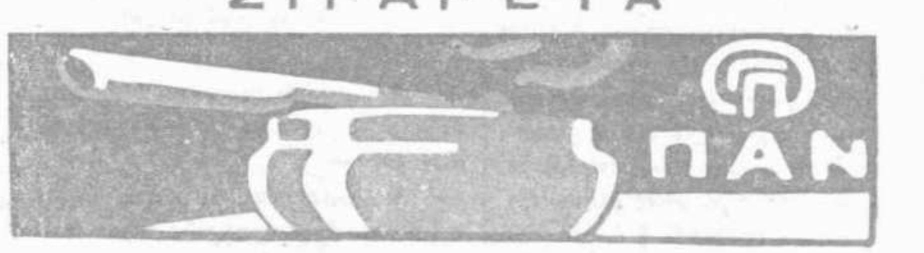

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗ - ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΔΑΦΝΗ

Διὰ τὴν πόλιν, τῆς ὁποίας τὰ τέκνα προσέφερον τὴν περισσοτέραν συνεργασίαν εἰς τὴν «Κυριακὴν» κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας, θὰ προσφερθῇ εἰς τὸ ἑπόμενον τεῦχος τῆς «Κυριακῆς» τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε ἑπομένως πανηγυρικόν. Ὁλοσέλιδος εἰκὼν θὰ παριστᾷ τὴν «Κυριακὴν» στεφανοῦσαν τὴν πόλιν καὶ μὲ μεγάλα γράμματα τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. συνεργατῶν.

Τὸ ψηφοδέλτιον διὰ τὴν ψῆφον [illegible] ἐξαιρετικῶς εἰς τὸ 15ον τεῦχος θὰ ἰσχύῃ δι' ἓξ ψήφους.

ΕΞ ΨΗΦΟΥΣ!

Θὰ τυπωθῇ διπλάσιος ἀριθμὸς φύλλων.

ΠΟΣΑ ΦΥΛΛΑ ΘΕΛΕΤΕ;

Γράψτε μας ἀμέσως πόσα φύλλα νὰ σᾶς κρατήσωμεν.

ΕΞ ΨΗΦΟΙ! ΕΞ ΨΗΦΟΙ!

ΕΙΣ ΤΟ 15ον ΤΕΥΧΟΣ!

ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ!

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

ΚΑΚΗ ΣΥΜΠΤΩΣΙΣ

Κάποτε τρεῖς Βλάχοι, ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ χωρίου των, καὶ κατῆλθον εἰς τὴν πλησίον πόλιν ἥτις κατῳκεῖτο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπὸ Ἑλλήνων, μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ μάθουν τὰ Ἑλληνικά.

Καθ' ὁδὸν λοιπόν, εἶδον μερικοὺς κυρίους νὰ συζητοῦν. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ἐννοήσας ὅτι ὡμίλουν τὰ Ἑλληνικά, ἐπλησίασεν αὐτοὺς καὶ ἤκουσεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁμιλίας τὴν φράσιν «ἡμεῖς οἱ τρεῖς». Ἀμέσως τότε ἔτρεξε πρὸς τοὺς συντρόφους του καὶ ἀνήγγειλε τὸ πρᾶγμα. Τὸ αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ ἄλλος καὶ ἤκουσεν· «γιὰ ἕνα σάκκο ρεβίθια». Ἐπίσης καὶ ὁ ἄλλος καὶ ἤκουσε· «ἔτσι τὸ θέλουμε».

Οὕτω λοιπὸν οἱ τρεῖς σύντροφοι, ἔχοντες τὴν ἰδέαν ὅτι ἀπέκτησαν γνώσεις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, ἀνεχώρησαν διὰ τὸ χωριό των. Καθ' ὁδὸν ὅμως, καὶ εἴς τινα χαράδραν, εὗρον πτῶμα φονευμένου, καὶ ἐκπλαγέντες, παρετήρουν αὐτὸ μετὰ προσοχῆς. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν κατέφθασεν ὁ ἀστυνόμος τοῦ χωριοῦ, μετά τινων χωροφυλάκων καὶ χωρικῶν καὶ τοὺς ἠρώτησεν.

— Ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ 'πῆτε, ποῖος ἐφόνευσε τὸν ἄνθρωπον αὐτόν;

— Ἡμεῖς οἱ τρεῖς, ἀπεκρίθη ἐντόνως ὁ πρῶτος.

— Καὶ ποιὸς λόγος σᾶς ἠνάγκασε πρὸς τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ ἀστυνόμος.

— Γιὰ ἕνα σάκκο ρεβίθια, ἀπεκρίθη ὁ δεύτερος.

Τότε ὁ ἀστυνόμος ὀργισθεὶς ἠρώτησεν ἐκ νέου.

— Μὰ πῶς;

— Ἔτσι τὸ θέλουμε, ἀπεκρίθη ὁ τρίτος.

Τότε ὁ ἀστυνόμος, μὴ ἐννοήσας δὲ βαίως τὸ συμβάν, συνέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Τοιουτοτρόπως οἱ καλοὶ σύντροφοι μὲ τὰ Ἑλληνικὰ τὴν ἔπαθαν.

Ἄρτα. — Κ. Κ.

ΤΙ ΘΑΛΕΓΑΝ
ΕΑΝ ΕΛΕΓΑΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

— Ποτὲ δὲν εἶδα, φίλε μου, τὴ γυναῖκά σου σὲ χειρότερα χάλια.

***

— Ἀγαπητή μου, ὁ μόνος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον θέλω νὰ σὲ παντρευτῶ εἶνε τὰ χρήματά σου. Γιὰ σένα δὲ δίνω πεντάρα.

***

— Τίποτε δὲν μ' ἀρέσει περισσότερον ἢ νὰ κάθομαι εἰς κέντρον γεμάτο κόσμο. Προτιμῶ τὸν μολυσμένον ἀέρα.

***

— Θὰ μ' ἄρεσε νὰ πηγαίνω στὴν ἐκκλησία, ἂν δὲν ὑπῆρχον οἱ λόγοι τοῦ ἱεροκήρυκος.

***

— Ἔλα σπίτι μου, φίλε μου, νὰ φᾶμε ἀπόψε μαζί. Σὲ βεβαιῶ τίποτε δὲν δαιμονίζει τὴ γυναῖκά μου ὅσο νὰ τῆς πηγαίνω μουσαφιρέους.

***

— Μοῦ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ διαβάσω τὸ βιβλίο σας. Εἶνε ἀηδέστατον.

***

— Τὸ γλυκὸ ποῦ φτειάνετε, κυρία μου, εἶνε φρικῶδες. Τί ἰδέα σᾶς κατέβη νὰ μοῦ προσφέρετε τέτοιο πρᾶγμα;

***

— Τὸ παιδάκι σας εἶνε ἄσχημο καὶ ἀνόητο. Σᾶς μοιάζει τελείως.

«Ἀνὶς Νιτοὺς»

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

Τὸν πρῶτον τόμον τῆς «Κυριακῆς», περιέχοντα τὰ πρῶτα 10 φύλλα. Πωλεῖται παντοῦ πρὸς 90 λεπτά.

ΕΠΙΤΑΓΑΣ

ΚΑΙ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ

ἐκδίδει καὶ ἐνεργεῖ ἐφ' ὅλων τῶν πόλεων τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος, ὑπὸ ἀρίστους ὅρους, ἡ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ,

διότι ἔχει τὸ πληρέστερον δίκτυον Ἀνταποκριτῶν.

ΑΣΤΕΙΑ

ΔΕΝ ΗΤΑΝ Ο ΜΟΝΟΣ

— Δὲν δημοσιεύομεν τέτοια πράγματα, κάνει ὁ ἀρχισυντάκτης ἐπιστρέφων τὸ χειρόγραφον μὲ ὑπερήφανον ὕφος.

— Καλὰ δά. *Μὴ παίρνετε τόσο ἄλα ζωνικὸν ὕφος, ἀπεκρίθη ὁ ποιητής, δὲν εἶσθε ὁ μόνος, ποῦ δὲν τὸ δημοσιεύετε.*

ΤΗΝ ΒΡΗΚΕ!

— Δὲν εἴπατε οὔτε λέξι ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ τῆς ὥρας, τῆς κάνει μὲ εὐγένεια.

— Μὰ, δὲν εἶχα τίποτε νὰ πῶ, ἀποκρίνεται ἐκείνη.

— Ὥστε δὲν λέτε ποτὲ τίποτε ὅταν δὲν ἔχετε τίποτε νὰ πῆτε;

— Καὶ *φυσικά.*

— (Ἐγειρόμενος μὲ θέρ). Θέλετε νὰ γίνετε γυναῖκά μου;

ΤΙ ΕΜΑΘΕ

— Λοιπόν, Τάκη, ἔμαθες τίποτε καινούργιο σήμερα στὸ σχολεῖο σου; ἐρωτᾷ ἡ μαμμᾶ.

— Μάλιστα, μαμμά, ἀπεκρίθη ὁ μικρός.

— Τί ἔμαθες;

— Νὰ ἕνα καινούργιο τρόπο γιὰ νὰ μ' ἀφίνῃ ὁ δάσκαλος νὰ βγῶ ἔξω καὶ νὰ λείψω μιὰ ὥρα. Βάζω κόκκινη μελάνι στὴ μύτη μου καὶ φαίνεται ματωμένη.

Λευκὰς — *«Ἡ Μυῖγα»*

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ
Φ. Γ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗ

39—ΑΙΟΛΟΥ—39

Ἅπαντα τὰ εἴδη παιδικοῦ στολισμοῦ. Ἀπαράμιλλος συλλογὴ σχεδίων καὶ χρωμάτων. Ἐργοστάσιον καὶ ἐφαρμογὴ ἀφάμιλλος τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Κοστούμια ΣΠΟΡΤ καὶ ἀνδρικὰ ἐξ ὑφασμάτων Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν. Τιμαὶ εὔθηναί.

ΨΗΦΙΣΑΤΕ!

Ἀποσπάσατε, συμπληρώσατε καὶ στείλατέ μας τὸ κάτωθι δελτίον·

Κύριε Συντάκτα τῆς «Κυριακῆς»,

Ψηφίζω, ὡς γενικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς «Κυριακῆς», εἰς τὸν νομὸν

____

τὸν κ. _______________

____

(Διεύθυνσις ψηφίζομένου)

ΜΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΣ ΑΜΑΖΩΝ

Ἰδοὺ ἡ μεγαλειτέρα ἱππεύτρια τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία σὲ κάθε ἱπποδρόμιο κάνει θαύματα πάνω στὸ ἄλογο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΑΤΡΙΚΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ

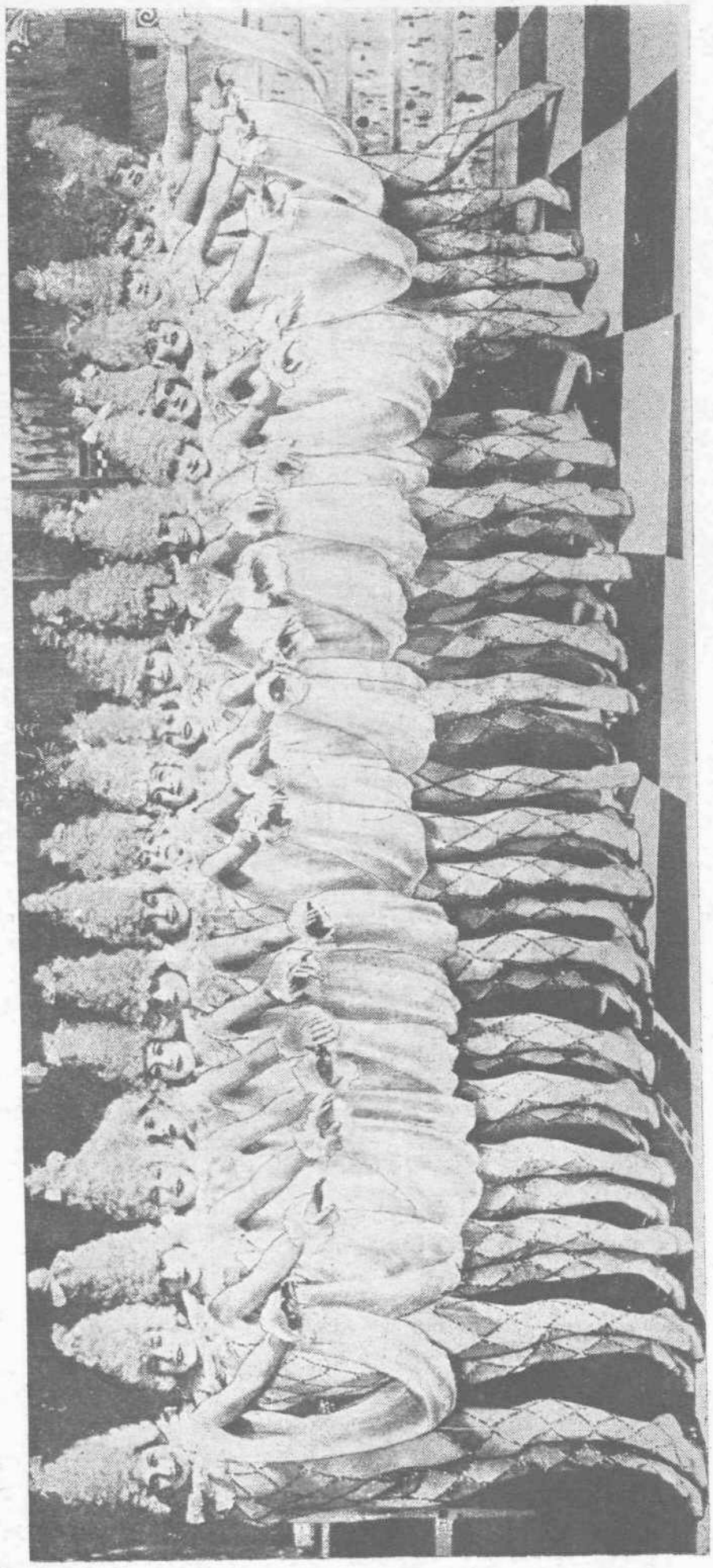

Ἀπὸ τὴν μουσικὴν κωμῳδίαν «Ὁ Κόσμος τῆς Τέρψεως» ποῦ χαλάει κόσμο εἰς τὸ θέατρον τῆς Νέας Ἀθήνας Γεωργίου Γκάρντεν.